

РОДОВО ИМЕНЕНИЕ

Година II, Брой 51 (60)
18.XII.-24.XII.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК цена 0.50 лв.

РОДОВО ИМЕНЕНИЕ - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менящите се социални и политически системи за поколения напред.
Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

БЪДНИ ВЕЧЕР

И тази вечер пред Рождество Христово градът заспива в белоснежни пелени, грабнат от бурята на времето диво и хилядите разноцветни светлини.

И тази вечер на трепетна безбрежност градът заспива със мираж недоловим, потънал в пазвите на скрита радост, сред множество тревоги, гласове и дим.

И тази вечер навън мъглата стене в огромен плащ, окъсан и природно сив, като стръвен звяр готова да превземе идващия празник, пленително красив.

Ще дойдат и други празници блажени, отминал сняг ще бъдат всичките ни дни, но Бъдни вечер с камбаните си звездни и в бъдеще ще продължава да звъни

със цветни музикални ноти в сърцата, припомняйки им стар, забравен епизод, в който, изкушени страстно от съдбата, забравяха за своя изстрадал народ.

Димитър Ангелов Шопов,
литературен клуб "Ал. Константинов"
при читалище "Хр. Ботев"
Пазарджик

Честито Рождество Христово, скъпи приятели!

Весело прекарване на празничните Коледни дни!

Нека светлят пример на Христос грее в сърцата ни и ни кара в решаващите моменти от живота да се доближаваме до Него, жертвайки частица от себе си в името на другите.

Художник Елица Гигова

ИГНАЖДЕН, КОЛЕДА, НОВА ГОДИНА

/Из книгата "Теория на пространството"/

Георги КРЪСТЕВ,
Монтана

I. УСТРОЙСТВО НА БЪЛГАРСКИЯ КАЛЕНДАР

ОСНОВНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА КАЛЕНДАРА

1. Българският календар е слънчев.
2. Българският календар е юпитеров.
3. Българският календар е циклов.
4. Българската календарна земна година започва един ден след зимното слънцестоене, което по Григорианския календар е 22 декември.
5. Българският зодиак не е ретрограден.
6. Главните измерителни единици за време в календара са земното денонощие, земната година, звездният ден и звездната година.

На стр. 6-7

МОЕТО ПРИЯТЕЛСКО ВОЙНСТВО

Ст. н. с. г-р Светла Кръстева

Щастлива съм, че Бог ме е дарил с чудесни приятели. Наричам ги **моето приятелско войнство**, защото в старите свещени книги думата **войнство** се среща в съчетание с **ангелско, небесно**. Положително тази дума излъчва нещо светло, магическо и затова украсява евангелското описание на голямото събитие, на голямата радост за цялата земя - Рождество на Спасителя: "И внезапно се яви с Ангела многобройно войнство небесно, което хвалеше Бога и казваше: Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!" /Лука, 2:13, 14/

Светлината, магическото излъчване на думата **войнство** влияят върху всеотдайността, духовната щедрост, любовта на приятелите ми.

На стр. 6

ISSN - 1312-7063

В каталога на РП
нашият номер е

618

Цените остават непроменени!

СЪТВОРЕНИЕ - ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ АНАСТАСИЯ

Добре би било, ако в уговорен час, например в шест сутринта, се събудят много хора и

мислят поне петнадесет минути за нещо добро. Не е важно конкретно за какво, важното е да са светли мисли. Може да се мисли за децата, за тези, които обичаш, и още да се помисли за това как да се направи, че на всички да им е добре. И колкото повече хора постъпват така, толкова по-бързо отговорът ще се появи. Времеви пояси на Земята са различни, тя се върти, но образите, създадени от светлите мисли на тези хора, ще се слоят в единен ярък и наситен образ на осъзнатост. **Едновременното мислене за нещо светло усилва способността на всеки и то многократно.**

Владимир Мегре, "Анастасия" II книга

- Е и какво, Адам оправдал ли е в първия си ден на Бог мечтите? Какво е правил после, след срещата с лъва?

- Адам се стремил всичко съществуващо да опознае. Предназначението да определи и да даде название на всички твари. Понякога задачата бързо е решавал, друг път дълго време се е занимавал. Например в първия си ден до вечерта той се опитвал на пронтозавъра предназначението да определи, но не решил задачата. И от Земята пронтозаврите изчезнали.

- Изчезнали затуй?

- Да, защото не определил предназначението им човекът.

- Пронтозаврите ли са били няколко пъти по-големи от слона?

- Да, от слоновете по-големи те били и имали неголеми крила, на дълга шия - мъничка глава, а от устата си могли да хвърлят пламъци дори.

- Като в приказката. Змей Горянин например в народните приказки също изхвърлял пламък. Но това е в приказка, а не наяве.

- За явността отминала в приказките се говори понякога иносказателно, но понякога и точно.

- Ами? И от какво ли това чудо се е състояло? Как от животно живо може да излиза огън? Или и огънят е иносказание? Да кажем, че злоба е издишвало чудовището.

- Добър бил пронтозавърът огромен, а не зъл. Обемът му е служел за облекчаване на тежестта му.

- Как е възможно големият обем да служи за облекчаването на теглото?

- Колкото повече запълнен е един балон с нещо, което е от въздуха по-леко, толкова по-лек е и той.

- А с пронтозавъра каква е връзката, та той не е въздушен балон?

- Огромен жив балон бил и пронтозавърът. Конструкцията на скелета му лека е била, а вътрешните органи били са малки. Отвътре, както и в балона, имало е кухня и постоянно се запълвала тя с газ, по-лек от въздуха. Като подскочел и с крила помаhal, да полети дори можел за малко пронтозавърът. Когато от газ излишък се създавал, той го издишвал през устата. От неговата паст стърчали зъби като кремък, от търкането им могли да излетят искри и газът, излизащ от кухнята на стомаха, се запалвал и като огън се изтръгвал от пастта му.

- Ами! Я чакай, чакай, а кой го пълнел постоянно с газ?

- Нали ти обяснявам, Владимир, че газ се

получавал сам при преработка на храната.

- Това не може да бъде! Газ има само в недра на Земята. Добиват го оттам, а после с природен газ цистерни пълнят или към кухните го пращат по тръби. А тук толкова просто - от храната!

- Да, просто е.

- На простота такава аз не вярвам и мисля, че не ще повярва никой. И под съмнение ще поставят това което казваш не само за пронтозавъра, а и за всичко друго. Така че за това няма да напиша.

- Владимир, смяташ ли, че мога да сгреша и да излъжа?

- Е, да излъжеш - не, но туй, че бъркаш с газа, е така.

- Не греша.

- Докажи го.

- Владимир, твоят стомах, както и на другите хора и днес газ като този произвежда.

- Не може да бъде.

- А ти провери. Вземи и запали, когато той от теб излиза.

- Как тъй от мен? Откъде? Къде да го запаля? Анастасия се разсмя и ми каза през смяха:

- Като дете си. Сам помисли, интимен опит е това.

Аз мислех за този газ от време на време. И защо ли така ме заяде? И в края на краищата, реших да проведа този опит. Направих го, когато се върнах от Анастасия. Гори! И всички нейни думи за първите дни на Адам или за нашите първи дни с все по-голям интерес си спомням. Усещане такова възниква, сякаш сме забравили да вземем нещо в днешния си ден от тях. Или пък само аз съм забравил. Но нека сам всеки да реши за себе си, когато разбере как продължил първият ден на Човека. Ето как за това разказа Анастасия.

Превод М. Дончева

"СЪТВОРЕНИЕ", Владимир МЕГРЕ

Да обхванеш необятното: Записки на педагога

Акаг. Михаил П. ШЧЕТИНИН

Аз ще си спомня това "не може да бъде" след десет години, когато група работници от народното образование на Кабардино-Балкарска АССР, посетила средното училище-комплекс в Ясное Зори - пряко продължение на Кизлярското музикално, оставя следното в книгата за впечатления: **"Това, което видяхме в Яснозоренското училище, не може да бъде..."** А учител от Северодонецк, прочитайки за нас, ще напише гневни редове: *"Вие вкарвате в заблуда хората, твърдейки, че човек може всичко! Колко трагедии, неудовлетвореност, разбити надежди ще остави след себе си този красив, но напълно фалшив лозунг: "Човек може всичко!" Вие постъпвате жестоко и безчовечно. Вие твърдите пред ученика: "Ти можеш", а животът му казва своето "Не". Животът ги е делил и ще ги дели на силни и слаби. Вие му казвате: "Ти си силен!" А изведнъж той се оказал, фактически (!), не на думи, слаб, дори нищожен. Какво да прави такъв човек? Какъв съвет ще му дадете? Науката генетика е доказала правилността на моите думи. Така че дайте да гледате не към небето, мечтаейки за "по-добра съдба", а да погледнем по-внимателно действителното положение на нещата... Талантът е аномалия, скъпи колега!"*

Тогава в Саратов, след присъдата на лекаря, аз мислех точно по същия начин. Обаче, "скъпи колега", днес съм готов да споря, готов съм спокойно и уверено, с пълна отговорност да повтарям: **"Човек може всичко!"** благодарение на моите родители, на моите учители, на всички хора, които ме обкръжаваха, които от първите ми несигурни крачки в живота, ми внушаваха: "Ти можеш!". И това не е сляпа вяра. **Дайте възможност на човека да може!** Ако понякога ни се струва, че не можем, то това не е от "Действителното положение на нещата", а от това, че сме

сгрешили пред собствената си природа, пред най-сложната система - Човека. В оптимистичното "Човек може всичко!" главното е самият човек. Именно през осмислянето на този девиз премина формирането на идеята за многоцелевите училища - училища-комплекси. Ние често казваме: *"развитието на детето е развитие на човека"*. Но какво означава "да развиваш човека"? **Това означава да развиваш всичко, което включва понятието "човек"**.

Човек! Колко великолепно се разкрива същността му в тази дума. Този, който първи е нарекъл така нашия прародител, е направил изключително педагогическо откритие, съзнателно или безсъзнателно обобщавайки многомилионния път на развитието му. Човек (человек) - чело, век, т.е. ум, лицето на столетието, умът, формиращ века, умът като резултат на милиарди години еволюционно развитие на природата. Ние не започваме от нулата, ние поемаме щафетата от многовековната история на живота. Хиляди пъти е прав Г. С. Скоровод, твърдейки: *"Учителят... е само служител на природата"*. За да отговаряме на високото и отговорно звание "учител", ние сме длъжни, казвайки в класа: "Здравейте, деца!", да имаме в предвид дълбоко осмисленото "Здравейте, векове!" И ако това "здравейте" го каже с този смисъл цялото училище, създавайки условия за развитие на природата на човека, то всеки гражданин на страната на децата и ние заедно с тях обосновано ще заявим: **"Човекът може всичко!"**

Но да се върнем в шестдесетте, началото на седемдесетте години край Каспийско море, в Кизляр... Стремехът към разностранно развитие на децата намираше все по-голяма подкрепа сред педагозите. И все пак, трудно се обръща учителят към човека от бъдещето, пианиста, цигуларя... Помня какво недоумение предизвика появата в музикалното учи-

лице на хореографи. Колко упорство беше нужно, характер, талант на балетмайстора Валентина Ивановна Старчак, за да може класът за народни танци да се закрепил в музикалното... "Скоро и боксьор ще ни пратят" се подсмиваха привържениците на "чистата" музика. Раздвижването на клубната дейност, поставянето на музикални постановки, изложбите на рисунки, на ръчно изработени предмети от различни природни материали предизвикваха сред "класиците" недоверие, не рядко прерастващо в жалби до институциите: *"Ние се отдалечаваме от професионализма, превръщаме училището в самодейност... Безсмислено убиваме времето на учениците, скоро те ще се отучат да свирят..."* Тези педагози си имаха свои отработени методи, благодарение на които техните випускници получаваха нелоша подготовка, продължаваха по-нататък образованието си в музикални училища и вузове. В основата на техния метод на възпитание лежеше принципът на отсъването:

1) аз давам - ученикът приема - ученикът се учи;

2) аз давам - ученикът не приема - ученикът не се учи.

Такъв подход към "образованието" е удобен за преподавателя, тясно ориентиран на конкретен предмет - предметът, който трябва да се "даде". Цялото внимание се съсредоточава към заучаването на материала, а не към ученика, изучаващ този материал. По друг начин подхожда към професията си учителят психолог. Той се стреми към опознаването на учениците си, на основата на това познаване организира и преподаването на предмета. Той живее живота на тези, които обучава. Ако учителят, съсредоточен само върху материала, каже за даден ученик: "При него не се получава", то учителят-психолог ще подчертае: "При нас не се получава", не дистанцирайки себе си от ученика.

Трийсет и пет години по-късно проектирах и построих обор, в който почти не се образуват амонячни изпарения и дрехите в никакъв случай не миришат 24 часа след петминутен престой вътре. Може би, така си мисля сега, когато съм прехвърлил петдесетте, детските ми преживявания са допринесли за това, по-късно да развия у себе си куража и фантазията, необходими за изграждането на обора по начин съвсем различен от обичайния.

Защото въпреки многото бой, който съм изял, въпреки ужасните скандали, връзването за ръце и крака за рамката на леглото, въпреки отлъчването от общата трапеца и намалената дажба и въпреки че на Великден, Коледа и на рождения ми ден ме оставяха без нищо, докато братята и сестрите ми получаваха подаръци - въпреки всичко това отново и отново ме влечеше към обора на кравите.

Нямаше полза от заключените врати. Никакви дебели въжета не можеха да ме спрат. Аз успявах да се отскубна. После използвах прозореца за изход и редицата от череша до стената за стълби. С всяка порция пердах решението да стана селски стопанин се загнездваше все по-дълбоко в мен. И когато ми подвикваха с искрено презрение "Селянин", тази дума изпълваше с топлина цялото ми тяло. Гордеех се с нея. Да, точно такъв исках да стана!

Когато душевният натиск и неразбирането станаха непоносими, дванайсетгодишен избягах и изчезнах в мрака на нощта с намерението да прекарам остатъка от младежките и ученическите си години при някой селянин в планината. Щях да му помагам в работата, да стана голям и силен в тези сурови условия и едва като пораснал мъж да се появя отново.

По това време се бяхме преместили в Цюрих и цяла нощ тичах

БЕЗ ЗЕМЯ

Наръчникът за изграждане на крака на Франц-Карл Рьогелбергер

покрай брега на Цюрихското езеро, а на разсъмване заспах в една покрита корабна стоянка. После продължих нататък и вечерта стигнах капнал от умора в Уцнах. Попитах на улицата къде може да се преночува, насочиха ме към кмета. Той беше умен човек и още щом му изтърих своето обяснение за някакви познати в планината, при които отивам на гости, веднага включи каква е работата. Три минути по-рано беше чул по радиото съобщението за моето издирване и сега гледаше с удивление до каква степен разпространеното описание съвпада. Покани ме любезно на вечеря, сигурно за да се увери напълно и да има време да уведоми съответния отговорен орган. По-нататъшната организация на вечерта вече беше работа на селския полицаи.

И така, седях си аз в затвора на Уцнах, където имах достатъчно време да изучавам връзаните по стените имена и драскулки на предшествениците ми в килията, да размишлявам за бъдещето си и да обмислям дали все пак не е по-добре да се вразумя.

О, да имах джобно ножче или молив! Стените онази нощ щяха да се обогатят с още един надпис и той щеше да гласи: И все пак искам да стана селски стопанин!

Селският стражар, междувпрочем много симпатичен човек, трябва да е бил опитен педагог, защото на другия ден, след тенекиената

паница със закуска, не просто ми връчи билет за вкъщи, както се надявах, ами предвидливо ме съпроводи и лично ме предаде на баща ми - и мъките започнаха отново.

След още едно бягство детската социална служба се погрижи да напусна дома си. Щяха да ме пратят на село, при един строг настойник, който щеше да ми избие глупостите от главата и където освен училището ме чакаше тежък труд. И ако пак не се подчинявам, повече никаква милост - ще видя аз тогава какво значи да изгубиш бащиния дом.

Слушах тази реч със сериозно изражение. Никой не трябваше да разбере, че с всяка заплаха ми става все по-светло на душата. Нали точно за това жадувах. Това ме доближаваше до горещо желаната цел: в стопански двор, при строг учител, който стъпка по стъпка щеше да ме посвети във високото изкуство на селската работа и въздействието върху живия свят.

И тъй, външно се правех на съкру-

шен. Но колкото и да се напъвах, не потичаха никакви слъзи. Навярно защото вътрешно ликувах.

И тогава се появиха мъчителни съмнения. Дали наистина ще ме сполети големият късмет! Толкова често ме бяха заплашвали и все нищо не излизаше.

Тези съмнения не се разпръснаха дори и тогава, когато един ден наистина пригответихме куфарите и социалната работничка ме заведе на гарата. Дали пък всичко не беше само театър, за да ме сплашат! Ами ако влакът, в който седя, не потегли! Ами ако придружителката ми изведнъж вземе, че изтълкува погрешно изплашената ми физиономия, хване ме за ръката и ме върне като разкаян грешник обратно под закрилата на бащиния покрив!

Изпълнен с напрежение и очакване, погледнах през прозореца. Точно след две минути всичко щеше да се реши. Вперих очи в гаровия часовник - за мой ужас голямата стрелка беше спряла. Не, не беше. Само така ми се струваше - с моите бурни надежди се чувствах осъден да чакам и секундите ми се виждаха дълги минути, минутите - мудни часове.

Гарата беше тъмна. Сиво, накъдето и да погледнех. И мрачно вътре в мен. Влакът потегли.

Тогава от гърдите ми се изтръгна мощен, пронизителен ликуващ вик. Чакащите по пероните и махащите за сбогом втрещени се извърнаха към мен и сигурно си мислеха: "Този е превъртял!"

И имаха право. Сега се превърташе, преобръщаше се моята съдба. В мен бушуваха водовъртежи от радост. И когато влакът най-сетне излезе от гарата, навън времето беше чудесно, а в мен - сияйно и светло. Така, четиринайсетгодишен, аз отпътувах към следващите седем години от живота си преизпълнен с щастие; сдобих се с настойник, който въртеше къща и двор и разбираше моите възжелания. В този ден слънцето изгря в мен.

ЛУННИТЕ РИТМИ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ПЪТИЦА И ХИДРОСЪОРЪЖЕНИЯ

- Полски пътища трябва да се изграждат или запълват с чакъл при намаляваща Луна. Особено подходящи за това са дните на Козирог. Ако се работи при нарастваща Луна, пълнежът остава рехав, свлича се или бързо се износва. Още първите дъждове отмиват новоположени чакъл.

- Плоча за пътеки в градината или за пешеходни алеи се полагат също при намаляваща Луна. Ако се поставят при нарастваща Луна, те с времето стават нестабилни и се клатят. Това е особено важно за плочите, с които се настилат подовете на портали за превозни средства - голямото тегло на превозните средства бързо износва плочите и често пъти те се чупят.

- При търсене на вода или каптиране на извори (изграждане на водоем) трябва да се работи в дни на знака Риби при нарастваща Луна (ако е възможно във втора четвърт близо до пълнолуние). НИКОГА не копайте извор при намаляваща или изпускаща Луна: водата изчезва и

си търси нов път.

- Укрепване на бреговете на потоци и реки с цел опазване на брега (с камъни на дъното или чрез засаждане на стабилизиращи дървета) трябва да се извършва през дни на воден знак (Рак, Скорпион или Риби) при нарастваща Луна. Ако се извършва при намаляваща Луна, строеното бива подкопавано от водата, а коритото на реката бива отмито от течението.

- Дренажи и отводнителни работи, както и поправка на кладенци и техните свързки също трябва да се извършват при на-

растваща Луна и в ден на воден знак.

ОГРАДИ

За поставянето или подновяването на градински огради най-подходящо е времето на намаляваща Луна или на нова Луна. Диреците или стълбовете, набити в този период, се стабилизират от само себе си, особено през дните на земята (Дева). Пироните остават здраво забити в дървото.

Правилото важи за набиване на диречи от всякакъв вид, намаляващата Луна ги стабилизира, прави ги здрави. Денят на новата Луна е най-подходящ за тези дейности. От есента нататък има също тъй подходящи дни на Дева и те са все при намаляваща Луна (от септември до февруари).

Алтернативата е изпускаща Луна; колкото по-близо обаче е пълнолунието, толкова по-неподходящи стават дните.

ПЛАСТЕНЕ НА СЕНО

Сеното за купата се пласти най-добре при намаляваща Луна. Сеното остава пухкаво, въздушно и сухо, не загива, опасността от samozапалване е много по-малка. При нарастваща Луна сеното лесно посивява и плесенява.

От човека в състоянието на любов излиза лъчение. За части от секундата то се отразява от преминаващите над човека планети, отново достига до Земята и дава живот на всичко живо...

Слънцето е една от планетите, която отразява далеч не пълния спектър на това излъчване...

В Космоса отива от човека само светлото излъчване. И от Космоса на Земята се връща само благодатното излъчване.

От човека, който се намира под влиянието на зловни чувства, излиза тъмно излъчване. Тъмното излъчване не може да се издига нагоре и попада в дълбините на Земята. Като се отразява от недрата ѝ, то се връща на повърхността във вид на изригването на вулкани, земетресения, войни...

Най-висшето постижение на отразеното черно излъчване е влиянието му върху човека, защото усилва непосредствено в него собствените му зловни чувства.

"Звънящите кедри",
Владимир МЕГРЕ

ДИСКУСИЯ

За стратегията на ВСЕНАРОДНО ЕКОЛОГИЧНО ДВИЖЕНИЕ "РОДОВО ИМЕНЕНИЕ"

Втора част

Встъпление

1. Като помагате на другия, вие помагате на себе си!
2. Защо художествените изкуства и занаяти трябва да бъдат фокус на стратегията за родови имена и кооперации?
3. Защо се налага въвеждане на идеята за кооперацията като изход в българската ситуация днес?
4. Каква е връзката между родовите имена и кооперацията като форма на социално-икономическо общуване
5. Прилагане на бартерните сделки в първоначалния етап на съществуване на родовите имена
6. Капиталистическото родово имение, натрупване, затъване в нерегулирани етични отношения, има ли отклонения в първоначалния етап на развитие на родовите имена?
7. Непременно десет декара, това норма ли е в изграждането на родовото имение и има ли възможност за гъвкав подход в първоначалния етап на развитие на идеята?
8. Навиците, познанията, обучението и образованието, предхождат изграждането на родовото имение.
9. Необходимост от нови етични отношения.

Изложение

ЗАЩО ЕКОЛОГИЧНОТО ДВИЖЕНИЕ ЗА РОДОВИ ИМЕНЕНИЯ ТРЯБВА ДА БЪДЕ ИЗЦЯЛО БЪЛГАРСКО, ПРЯКО СВЪРЗАНО С ХУДОЖЕСТВЕНИТЕ ИЗКУСТВА И ЗАНАЯТИ, ОТ ЕДНА СТРАНА, И С ИДЕЯТА ЗА КООПЕРАЦИЯТА, ОТ ДРУГА

Както вече бе обосновано в предишния материал, за да стане възможно практическото приложението на идеите от книгите на Анастасия, са необходими силни люде. Хора, които освен че четат и жадуват да осъществят връзка с природата, са способни да приложат на практика наученото от книгите и лекционните курсове.

Очевидно е необходимо да се построят на първо време **образователни площадки**, в които бъдещите заселници и приложители на идеята за родови имена да се обучават и образоват по въпроса за стратегията на изграждане на Родово имение.

Факт е, че в българските пустяци села има хора, които без да са чели книгите на Анастасия и без да познават устройството на т.нар. плоскорец, знаят много повече за обработката на земята. Тъй като самите те са практики, израснали в условията на селото, техният опит, който освен личностен е и родов, би могъл да бъде изключително полезен в първите опити за изграждане на Родови имена. Нека наречем тогава самото родово

имение с **българската дума "чифлик"**.

И така, каква е историята на българския чифлик? Погледнете книгите на Йовков и Елин Пелин и ще видите в тях българската селска действителност. Чифликът дава независимост, дава свобода на действията.

А сега нека разгледаме и историята на българската форма на коопериране. Защото **кооперацията**, това означава взаимопомощ и сигурност в трудните мигове на борба за икономическо оцеляване.

В наши дни нека се вгледаме в народопсихологията на българина. Колко от днешните българи разбират от земеделие, колко от тях имат спомени за своя родов корен? И най-накрая, би ли могло да ги заинтересуваме с понятието екологично земеделие? Земеделие, веднъж, а сега и екологично, съобразено с природните закони. Българинът е загубил своята природна връзка и за да я възстанови, му е нужно очевидно малко повече време за адаптация.

Самите художествени изкуства и занаяти, проектирани редом до идеята за екологично земеделие или пермакултура, биха могли само да ускорят реализацията на идеята за родови имена или възстановяване на българския чифлик.

Абсолютизирането на идеите на Анастасия не би донесло нищо друго освен затваряне в руските граници на цялото движение за Родови имена. Безспорно в лицето на Анастасия и изразителя на тези идеи от бъдещето имаме представител на самото бъдеще. Вероятно Анастасия ще се окаже представител на т.нар. Шеста раса и като такава тя наистина дава мъдри напътствия и създава цяла една школа за практикуване на идеологията на родовите имена, но за съжаление това е само в условията на Русия и страни, в които преобладава равнинното земеделие. А какво ще правят тогава страните с планинско животновъдство или пък тези страни, в които е развито невероятно чувство за практикуване на художествени изкуства и занаяти? Вземо, ръкоделие, дърворезба, грънчарство и пр. художествени занаяти и изкуства.

Схема на стъпките, по които ще премине изграждане-

то на чифлиците, свързани с кооперативната форма. Родовото имение е част от родовото селище, а самото родово селище е неделимо от кооперативното участие на всяка една къща или имение в общата конструкция на екологично-поселение.

1. Изгражда се основа за родово имение върху закупена земя.

2. Върху земята се проектира и построява къща.

3. Около къщата с първото имение се изграждат и други малки опити за заселване в имения и чрез тях се разширява територията, докато тази територия се трансформира в родово селище.

4. Изгражда се общата архитектура на конгломерат от родови селища, които съжителстват и се надстройват в досегашната архитектура на запустелите села.

5. Центърът на всяко едно родово селище, това е образователната площадка, това е щафтът, в който се разполага ядрото основател на родовото селище. Без образование няма родово селище. Илюзия е да се мисли, че хората ще се появят ей така отнякъде с придобити навици и практическа насоченост. Друг е въпросът, че в началото всеки има желанието и устрема да започне със своя опит, но в повечето случаи той се сблъсква със скалите на неизбежните трудности и за да не откаже, на помощ му идват **ДВАТА ОСНОВНИ СТЬЛБА НА РОДОВОТО СЕЛИЩЕ - ТОВА Е НА ПЪРВО МЯСТО НАТРУПАНАТА БАНКА ОТ ОПИТНОСТИ В ОБРАЗОВАТЕЛНИЯ ЦЕНТЪР НА БЪДЕЩОТО СЕЛИЩЕ И НА ВТОРО МЯСТО, ИДЕЯТА ЗА ВЗАИМОПОЩ И КООПЕРИРАНЕ ОТ СТРАНА НА СЪМИШЛЕНИЦИТЕ И СЪКООПЕРАТОРИ, СЪСЕДИ ПО РОДОВИ ИМЕНЕНИЯ.**

6. За изграждане на родово имение и мрежа от такива, тоест родово селище, е необходимо просто да се избере център, в който да се настани щафтът и образователният център. За такъв е най-удачно да се избере училището, което да се трансформира за нуждите на бъдещото строителство. Училището ще бъде място, в което ще се преподават необходимите умения и познания, в него ще се поддържа книжовната банка от наръчници и справочници за изграждането и устройването на съответните елементи. Курсовете и библиотеката ще помагат там, където има нужда от допълнителни умения и навици. В същото време ще действа и кооперативният фактор. Тези, които са по-напреднали, ще подпомагат изграждането на родовите имена със силата на своите опитности. При създадена критична маса от 4-5 родови имена или чифлика става възможно по-нататъшното разширяване на цялото родово селище.

Уважаеми господин Панчев, Като член на малката Пазарджишка група, присъствала на юбилея на вестник "Родово имение", искам да Ви благодаря най-сърдечно за топлото посрещане, за вниманието, с което ни обкръжихте Вие и г-н Н. Кафтанджиев.

Дълбоко съм впечатлен от организацията и бляскавото провеждане на юбилея, от силата и значимостта на всички изказвания, от топлата и непринудена атмосфера в залата, за което Вие имате несъмнена заслуга.

Като още един път Ви благодаря за удоволствието, което ми предложихте, изразявам твърдата си вяра и подкрепа на Вашата кауза за запазване и възпроизвеждане богатствата на нашата изстрадала земя.

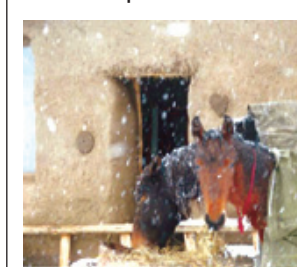
Изпращам Ви за публикуване стихотворението си "Бъдни вечер", което се надявам, че ще се хареса и ще намери място на страниците на вестник "РОДОВО ИМЕНЕНИЕ".

С ДЪЛБОКО УВАЖЕНИЕ И ПРИЗНАТЕЛНОСТ:
Димитър А. Шопов,
литературен клуб "Алеко Константинов"
при читалище "Христо Ботев",
град Пазарджик

ЕКОСЕЛИЩЕ "ВАСИЛ ЛЕВСКИ" ОПИТЪТ НА ЗАСЕЛНИКА

Константин СТАМБОЛИЕВ

Здравейте мили приятели, Както е казал изключителният българин и футболист Христо Стоичков - "Който не играе, не печели". Впуснахме се ние да играем по нашите участъци, всеки голям колкото футболно игрище. Вместо топка използвахме, мотики, плоскорези, свредели и какво ли още не. И на двата участъка вече има по-една луксозна колибка в различна степен на завършеност.

Това нямаше да е факт, ако не беше подкрепата на нашите съседи: Краси Нотев, който 2 месеца ни помагаше, Ясен и баща му, Стенли. Благодаря и на половинката ми, която се справя еднакво добре и с готвенето

и със саденето, както и за подкрепата и вдъхновението. Благодаря и на всички, които ни подкрепиха по някакъв начин досега.

Насадихме си овощна и зеленчукова градина, а сега планираме живия плет.

Ще се повтори като кажа, че най-голямото богатство на мястото са хората. Винаги отзивчиви, загрижени и помагачи ни кои с каквото може. От никого не видях лошо, въпреки "рекламата", която ни направиха медиите. Чичо Петър от с. Славейково ни подари от обещания вермут от акация. Бат Иван Кайзера ми подари 200 керемиди, Енчо ми помогна, докато бях сам, да пренесе тежкия кошер на завет под стрехата. Иван от Маломирово ни балира сламата на двойно по-ниска цена и ни подари чувал жито за конете. Мишо от Маломирово ни подкрепи психически и със съвети в много от начинанията ни през лятото.

Полицайте и граничарите идват често на приятелски посещения да ни видят как сме и какво ново сме измислили. Тук няма припряност, злоба в хората.

Като съм тръгнал да благодаря, трябва да спомена и Кристина и Краси, които измериха имененията за наличие на подпочвена вода и ни показаха къде трябва да копаем езерата; и на Грозджо че ни показа долмена на Голям Дервент.

Благодаря на Краси Панчева и Мария Стаева за труда по списването на вестника. Благодаря на Атанас Панчев, който като един достоен наследник на Апостола, разнася факела на образа на истинския начин на живот из цяла България, популяризирайки идеите на Анастасия в серия от срещи, отдавайки цялото си време и много лични средства за делото.

Засега толкова. В рубриката скоро ще вземат участие, надявам се, много хора с личния си опит и заедно ще успеем да напипаме верния път от теорията към практиката.

До скоро и много щастие и осъзнатост.

ЕХО ОТ СЕДЕМТЕ РИЛСКИ ЕЗЕРА**Галя КОНСТАНТИНОВА**

В бр. 46 на "Родово имение" поместихме материала "И ангелите играят паневритмия". Благодарим на Галя Константинова, която е записала по този случай казаното от Рака Левордашка.

Срещата на сестра Радка Левордашка с брат Методи Шивачев на хижа Мусала

Познавам брат Методи Шивачев и съпругата му Ричка от съборните дни на Рила през 1970 г. Една от най-незабравимите ми срещи с него беше на 22 юни 1980 г. на Мусала, за която искам да ви разкажа тук.

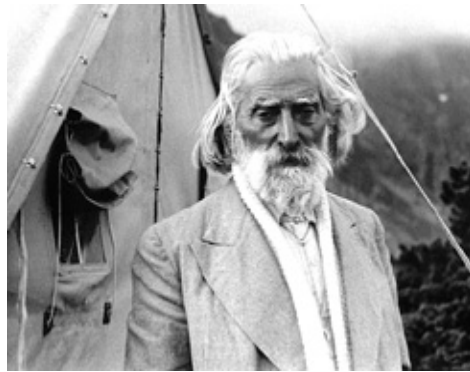
В края на месец юни, през 1980 г. голяма група братя и сестри от цялата страна се събрахме на Мусала. Аз с голям трепет очаквах да дойде при нас брат Методи Шивачев - председател на братството в Нова Загора. За голяма моя радост той и неговата съпруга пристигнаха на 22 юни. Като се видяхме, поприказвахме и той ме запитва: "Сестра, утре ще се качват ли на върха?" Отговорих му, че днес вече съм ходила до върха. Тогава той предложи да се видим на другата сутрин на хижата, за да си поговорим за Учителя. "С радост ще ви очаквам" - отговорих аз. Както се уговорихме, на следващата сутрин брат Методи дойде при нас на хижата. Посрещнах го и влязохме в стаята, другите сестри бяха отишли на върха. Попитах брат Методи защо не е довел съпругата си, а той ми обясни, че тя се чувствала изморена и пожелала да си почине. Седнахме и той започна да ми разказва как е намерил Учителя:

"Аз ходех няколко пъти при Толстоистите, когато бях студент, но там се плащаше по един лев на лектора и нали бяхме бедни студенти, левчетата ни бяха ценни - не можех да присъствам редовно. Веднъж срещнах един приятел, който ме попита защо днес не съм бил на лекция и аз му отговорих, че парите не стигат да ходя всеки път.

Тогава той ми предложи да ме заведе при по-добър лектор, където не се плаща. Веднага се съгласих, уговорихме си среща още за същия ден. Така точно в 5 часа той ме заведе на "Опълченска" 66. Преди да влезем приятелят ми каза: "Малко е тесничко тук, но сърце да е широко". Когато влязохме в стаята, той отиде по-навътре, а аз останах до прозореца и оттам не мръднах. Набързо се запълни цялата стая, някои бяха седнали, други прави.

Влезе Учителя, всички станаха прави, изпяха две песни, казаха молитви и седнаха (които имаха столове), останалите стояха като мен прави. Беседата беше много хубава. Аз като че се заковах на мястото, където стоях, и слушах с голямо внимание. Когато свърши беседата, каза се молитва-формула и хората започнаха да си тръгват. Учителят също тръгна да излиза, но дойде точно при мен и ме заговори: "Разбрах, че харесавате моята беседа". Отговорих му, че наистина много ми е харесала. "Тогава идвайте, тук е без пари" - каза Учителят. Благодарих му и той ми подаде ръка за довиждане, аз взех ръката му и я целунах, защото видях, че всички му целуват ръка. Преди да се разделим аз му казах, че съм студент. Учителят ме погледна и отговори: "Ще имате свободно време и за нас". След тези думи той излезе. Така станах най-преданият ученик в братството. След всяка беседа Учителя идваше при мен и разговаряхме. Един ден той ме попита: "Ще можете ли да ме придружавате понякога сутрин, когато искам да отида някъде?" Отговорих му, че ще бъда радостен да го правя. И така аз започнах да ходя навсякъде с Учителя, където искаше да отиде, бях винаги на негово разположение, станах един от приближените му хора.

Когато тръгнахме на екскурзия, Учителя ще ми каже: "Кажете на братята, че съм казал да ходим утре на екскурзия." - Независимо къде, било на Боровец, на Чам-Кория или

на Витоша". Така се научих да организирам всичките екскурзии, някои малки, други по-големи, с повече хора, а имаше и екскурзии, на които ходехме само мъже, без сестрите. Такава екскурзия направихме един ден до Мусала.

Времето не беше хубаво, преминаваха облаци, които леко ни наросяха, но щом Учителят беше решил да отидем, тръгнахме десетина братя. Когато стигнахме до езерото на Мусала, тогава още нямаше хижа, имаше само наблюдателница, братята предложиха да се качим до върха. Учителя каза: "Да, можем да се качим, но един от вас трябва да остане тук, да разгъне палатките и да накладе голям огън". Никой не каза "Аз ще остана" и тръгнаха. Тогава Учителя ме погледна и каза: "Методи, ти ще свършиш тази работа". "Добре Учителю, ще я свърша." - отговорих аз и се залових на работа. Набрах сухи клекове, разгънах палатките, накладох голям огън, сложих чайниците да заврат. Докато вършех всичко това си мислех: "Методи, ти си момче за всичко, нали? Учителя все към тебе поглежда, когато няма желаещи". Тъкмо привърших поставените задачи, когато братята пристигнаха. Те започнаха да си сушат дрехите и да пият чай. Аз погледнах към върха и си казах наум: "Все още има слънце, аз съм млад, ей сега ще се кача." Не се обади на никого и хукнах нагоре из планината. Извървах сипейте, по които трудно се върви и хванах една пътека право нагоре. Но слънцето изведнъж се скри и започна да става тъмно. Аз не се отказвам, вървя нагоре. Изведнъж по пътеката започна да ми се осветява всяко камъче, където трябваше да стъпя. Така успях да стигна, следвайки светлината. Когато стъпих на върха, отпратих поглед към Небето да благодаря на Бога за това, което стана, и пред мен се разкри невероятна картина. Небето се отвори и аз видях един кръг над мен, кръг от играещи двойки и чух чудна музика и пеене. Не смеех да си сваля главата надолу, за да не изчезне чудната гледка. Те играеха толкова хубаво, разстоянието между всяка от двойките беше равномерно, точно един разтег на ръката, телом и духом всички бяха в хармония. Гледам, гледам и не мога да се начудя на това, което виждам. По едно време спря музиката и пеенето и небето се затвори. Аз от умиление и щастие плачех! Благодарих на Бога за това, което видях, и радостен тръгнах обратно. Бързах да разкажа на Учителя какво видях. Тръгнах надолу по пътеката и отново се появи онази светлина, която ми осветяваше всяко камъче по пътя. Това много ме учудваше и не можех да си обясня какво става в този момент. Когато пристигнах в лагера, всички бяха в палатките и спяха, само Учителя стоеше и ме чакаше. Аз бях толкова развълнуван от преживяното, че веднага започнах да му разказвам: "Учителю, какво чудо видях на Мусала!" Учителят строго ми отвърна: "Ти защо не ми се обади, че ще отидеш, а ме караш да те търся! Друг път да ми се обаждаш, когато решиш да предприемеш нещо!" Силно развълнуван аз му казах: "Да Учителю, извинявай. Аз мислех, че като съм млад по-бързо ще стигна до върха. Толкова съм радостен и очарован от това, което видях, че не мога да се успокоя!" Седнахме и той ми каза: "Всичко това, което видя горе, ще го свалим и долу. Ще бъде трудно, но ще го направим, за да помогнем на хората на Земята да живеят по-добре. От нас зависи!"

И така започна Учителя да подготвя паневритмията като казваше: "Ще спазвате всичко, което ви се казва, за да не допускате злото да влиза между вас и да руши!"

Искам да ви кажа още нещо, което е казал Учителя: "След 60 години, броено от 1944 г., ще дойдат подобри времена за братството, затова направете това, което братята, които бяха при мен, не направиха, това, което казах. Направете голям салон, за да има къде да се събирате, защото ще дойдат много нови хора. Въведете десетъка и така ще съберете достатъчно средства сами да го построите. С това ще помогнете и на България, и на тия поколения, които идват! Ако това не направите, ще се срамувате, че Бог посети България, но не го разбрахте, а мое учение ще се приложи другаде по света!"

ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

Здравейте братя и сестри, обединени от идеите на Анастасия. Скоро Бог ми внуши, че най-светлото учение на България е Бялото братство на учителя Дънов. Може би трябва идеите на двете учения да се обединят и въобще всички духовни учения да си сътрудничат.

Аз съм бивша оперна певица, пострадах от злополука преди 20 год., още нямам достатъчно сили и имам болки в глезените. Дойдохме с родителите ми в Еленския балкан сред природата, напуснахме шумната София. Много сме доволни и щастливи. Мислим да си вземем две агънца да си гледаме, аз няма да позволя да им сторят зло.

Моля, който иска да си пише с мене, да ми пише на моя адрес. Нямам много приятели заради тази злополука, все съм била в къщи или по църквите. Сега съм на 47 год., добре изглеждам, неомъжена. Пиша песни, имам 15 хубави песни по религиозни текстове. Който иска да ги има, ще му ги изпратя. Искам да имам приятели и приятелки. Идеите са, за да се споделят. Мога да покания някой на гости по-късно. Но да е широко скроен човек. Да мога да науча нещо и аз. В момента работя по системата на Норбеков и Луиз Хей.

Ще ви кажа една рецепта за жито в термос. Поставяте една чаша жито в голям термос, заливате с гореща вода и захлупвате. На сутринта промивате житото и е готово за закуска, сложете му ядки и мед и не забравяйте да кажете ДЕЛА БОЖЕ да ядем". Освен жито можете да сложите леща или боб, соя. После се доваряват и става изключително вкусно по този начин на приготвяне. Пишете ми .

Молитви преди ядене:

"Няма любов като Божията Любов" и "Само Божията Любов носи пълния и изобилен живот и вечна радост" - Молитви от Учителя. Още Днахрани Боже гладните и болните" и други молитви и тогава започват да се храните. След ядене казват: "Благодаря ти Боже, че ни насили със земния си хляб, не ни лишавай и от небесното си царство". "Помагай ни във всяка работа, за наш успех и за твоя Слава. Амин." У мен има една книга "Да живеем без лекарства" на Ромашов и Аفلоров, в тази хубава книга са дадени всички плодове, зеленчуци и билки за всяка болест, как да се употребяват. Моля от редакцията да я намерят (продаваше се в Бялото братство в София) и да публикуват от тази книга рецептите, кои плодове и зеленчуци за коя болест се употребяват. Ако искат ще им изпратя ксерокопие, но ще я намерят.

Майка ми е пчеларка, баща ми отглежда зеленчуци. Липсва ни човек, който да ни помага, къщата ни е голяма, но на мен ми е самотно въпреки красотата наоколо, родителите остаряват. Дори земята имаме доста, в този край и гора имаме собствена, само гора няма. Селото ни е малко, почти само бабички имаме. Очаквам да получа писма от цяла България, от повече хора. Получаваме вестника. Желая успехи на в-к "Родово имение" и повече читатели и съмишленици.

Пишете ми: **Павлина Горанова**
с. Палици 5083
общ. Елена, обл. В. Търново

МОЕТО ПРИЯТЕЛСКО ВОЙНСТВО

От стр. 1

Нашите взаимоотношения се градят и върху словата на св. евангелист Йоан: "Никой няма любов по-голяма от тая, да положи душата си за своите приятели." /Йоан 15:13/

Положително както Бог ни дава от най-ранно детство за цял живот Ангел-пазител, така той ни дарява и с **приятелско войнство**. Когато чувствам неговата помощ, неговите посвещения в добро, припомням си думите на псалмопевица: "Защото ще заповяда на Ангелите Си за тебе, да те опазват във всички твои пътища." /Псалом 90, Хвалебна песен Давидова, стих 11/

Всеки от нас е щастлив да има **приятелско войнство** - един по-многобройно, друг по-малобройно. Независимо от числеността му всеки от нас споделя премъдростта на Ерусалимския равин, живял 200 г. пр. н. е. - Иисус, син Сирахов: "Верен приятел - яка защита: който го е намерил, намерил е скробище. Верен приятел цена няма, и мярка няма неговата добротата". /Книга Премъдрост на Иисуса, син Сирахов, 6:14, 15/

И накрая, в деня на най-светлия християнски празник Рождество Христово, ще припомним част от разказа на св. евангелист Лука за голямото събитие. Част, която съдържа светлата, магическата дума **войнство** и древния празничен поздрав: "Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение." /Лука 2:14/ Ето и разказът: "В тая същата страна имаше пастири, които нощуваха на полето и пазеха нощна стража при стагото си. И ето, яви се пред тях Ангел Господен, и слава Господня ги осия; и се изплашиха твърде много. И рече им Ангелът: не бойте се: ето, благовестия ви голяма радост, която ще бъде за всички човеци; защото днес ви се роди в града Давидов Спасител, който е Христос Господ; и ето ви белег: ще намерите Младенец повит, лежащ в ясли. И внезапно се яви с Ангела многобройно войнство небесно, което хвалеше Бога и казваше: Слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!" /Лука, 2:8-14/

14 декември 2004

Стр. 1 СТРУКТУРА НА ЗЕМНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА

инж. Георги
Кръстев

ДЕНОНОЩЕН ЦИКЪЛ

- Продължителност на денонощието - 24 часа = 1440 минути = 86400 секунди.

- Начало на денонощието - отчита се от 0.00 часа в полунощ.

- Край на денонощието - в 24.00 часа.

- Продължителност на календарния ден - дванадесет часа, счислено от 6.00 до 18.00 часа.

- Продължителност на календарната нощ - дванадесет часа, счислено от 18.00 до 6.00 часа.

- Характерни моменти в денонощието: сутрин в 6.00 часа; обед (пладне) в 12.00 часа; вечер в 18.00 часа; полунощ в 24.00 часа. Първите часове след полунощ носят определението късна доба, а втората половина на деня се нарича икиндия.

- Характерни наименования на деня и нощта в зависимост от тяхната реална продължителност:

- Дългият ден - денят на лятното слънцестоене. По Григорианския календар на 22 юни, а по българския - на 30 юни.

- Дългата нощ - нощта след деня на зимното слънцестоене. По Григорианския календар на 21 декември, а по българския - на 30 декември, събота. На този ден е големият български празник **Игнажден (Иняжден, Игнет, Идинак, Поляз** и др.).

- Средният ден - денят на пролетното равноденствие. По Григорианския календар на 23 март, а по българския - 30 март, събота.

- Средната нощ - нощта след деня на есенното равноденствие. По Григорианския календар на 21 септември, а по българския - на 30 септември, събота.

- Характерни дни в българската календарна земна година:

- Нулев ден - първият ден след деня на зимното слънцестоене. Това е началото на българската година. На този ден е най-големият български празник **Коледа**. По Григорианския календар това е 22 декември. Този ден не носи нито едно от имената на седемте дни от седмицата.

- Високосен ден - вмъква се в календара на всяка четвърта година между 30 юни (събота) и 1 юли (неделя) по българското броене. Този ден е нулев.

- Еньовден (Яньовден) - денят на лятното слънцестоене. По Григорианския календар на 22 юни, а по българския - на 30 юни, събота.

СЕДМИЧЕН ЦИКЪЛ

- Седмицата съдържа седем дни.
- Неброените дни не влизат в седмицата.

- Първият ден на седмицата е неделя, а средата е в сряда.

- Годината съдържа 52 седмици.

МЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Първият, четвъртият, седмият и десетият месеци съдържат по 31 дни, а всички останали по 30.

- Неброените дни не влизат в състава на месеца.

- Годината съдържа 12 месеца, което прави 364 броени дни.

- Първият ден на първият месец е винаги неделя. На този ден е големият български празник **Суроваки**.

ИГНАЖДЕН, КОЛЕДА, КАЛЕНДАР НА ДРЕВНИТЕ БЪЛГАРИ

НУЛЕВ ДЕН - ЕНИ, КОЛЕДА

ПЪРВО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 1					МЕСЕЦ 2				МЕСЕЦ 3					
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	9	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30

ВТОРО ТРИМЕСЕЧИЕ

МЕСЕЦ 4					МЕСЕЦ 5				МЕСЕЦ 6					
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	9	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30

ТРИМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Тримесечието съдържа три месеца.

- Първият месец съдържа 31 дни, а следващите по 30.

- Първият ден на тримесечието е неделя, а последният - събота.

- Поради топлинната инерция тримесечията и сезоните не съвпадат напълно.

- Годината съдържа 4 тримесечия.

ШЕСТМЕСЕЧЕН ЦИКЪЛ

- Шестмесечието съдържа две тримесечия.

- Годината съдържа 2 шестмесечия.

ЕДНОГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Календарната земна година е еквивалентна на една обиколка на Земята около Слънцето.

- Продължителността на реалната година е 365.2422 земни денонощия.

- Календарната земна година съдържа 365 дни, от които 364 се броят, а нулевият ден не се брои.

- Броените дни се разпределят на 52 седмици или на 12 месеца, или на 4 тримесечия, или на 2 шестмесечия.

- Всяка четвърта календарна година е високосна. Високосният ден е нулев. Високосната година съдържа 366 дни.

ВИСОКОСЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Високосният календарен цикъл се съдържа неявно в 12-годишния цикъл чрез трите му високосни години.

- Този цикъл е свързан с прибавянето на високосен ден за изравняването календарното време с реалното.

- В древността този цикъл е познат като Година на Сириус или Година на Сот с продължителност 1461 дни.

ДВНАДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Дванадесетгодишният календарен цикъл съдържа 12 земни години или четири високосни цикъла.

- Предназначението на 12-годишния цикъл е да осигури технология за осъществяване на високосната корекция.

- Високосни години са първата, четвъртата и дванадесетата.

- Високосният ден се вмъква между шестия и седмия месец на високосната година.

- Другата функция на 12-годишния цикъл е да осъществи плавен преход към 60-годишния цикъл в съответствие с нормалната продължителност на човешкия живот.

- Продължителността на 12-годишния цикъл е в съответствие с периода на една Юпитерова обиколка около Слънцето.

- На всички години от цикъла са присвоени имена на животни, което го определя като животински.

- Номер първи в цикъла е годината на свинята.

- Имената на животните от едно до дванадесет са **свиня, мишка, вол, барс, заек, змей, змия, кон, маймуна, овен, петел, куче**.

- В рамките на един цикъл всички животни са или мъжки, или женски. Не се допуска смесен вариант. В този смисъл цикълът е или мъжки, или женски, поради което 12-годишните цикли протичат в алтерна-

НОВА ГОДИНА

ВИСОКОСЕН ДЕН														
ТРЕТО ТРИМЕСЕЧЕ														
МЕСЕЦ 7				МЕСЕЦ 8				МЕСЕЦ 9						
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	9	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30
ЧЕТВЪРТО ТРИМЕСЕЧЕ														
МЕСЕЦ 10				МЕСЕЦ 11				МЕСЕЦ 12						
1	8	15	22	29	5	12	19	26	3	10	17	24		
2	9	16	23	30	6	13	20	27	4	11	18	25		
3	10	17	24	31	7	14	21	28	5	12	9	26		
4	11	18	25		1	8	15	22	29	6	13	20	27	
5	12	19	26		2	9	16	23	30	7	14	21	28	
6	13	20	27		3	10	17	24		1	8	15	22	29
7	14	21	28		4	11	18	25		2	9	16	23	30

тивна последователност на мъжки и женски цикли.

- Всеки 12-годишен цикъл е наименован с едно от имената на природните стихии - вода, огън, земя, дърво, метал. Точно това обстоятелство позволява формирането на 60-годишния цикъл.
- Стихиите са "боядисани" с цветове в последователността вода - черно, огън - червено, земя - жълто, дърво - синьо, метал - бяло.
- Първият е цикъл вода, а след него следват огън, земя, дърво и метал.
- Организацията на 12-годишния цикъл позволява всяка земна календарна година да бъде определена с име на животно, пол на животното, име или цвят на цикъла. По този начин всяка година е еднозначно определена в рамките на един интервал от 120 години.

ШЕСТДЕСЕТГОДИШЕН КАЛЕНДАРЕН ЦИКЪЛ

- Шестдесетгодишният календарен цикъл съдържа пет 12-годишни цикли.
- Функцията на този цикъл е да формира един звезден ден.
- Първият 12-годишен цикъл в неговия състав е вода - черно.
- Когато нечетните 12-годишни цикли са мъжки, 60-годишният календарен цикъл е мъжки, а в обратния случай е женски.

СТО И ДВАДЕСЕТГОДИШЕН ЦИКЪЛ

- Два 60-годишни цикли формират един 120-годишен цикъл като комбинация от еднакъв брой мъжки и женски структурни единици.
- Функцията на 120-годишния цикъл е да осигури възможност за корекция на календара в големи периоди, чрез отнемане на ве-

че добавени високосни дни.

ЗВЕЗДНА ГОДИНА

- За големи периоди - въпреки високосната корекция, календарът започва видимо да изостава. Това налага допълнителни корекции.
- Звездната година е измерителна единица за големи периоди, предназначена да осигури регламентирана технология за изравняване на календара с реалното време.
- Основен цикъл в звездната година е звездният ден, равняващ се на един шестдесетгодишен цикъл от 60 земни години.
- Звездната година съдържа 336 звездни дни, или 20160 земни години.
- Дните в звездната година са разпределени в седмични, месечни, тримесечни и полугодишни звездни цикли.
- Звездната седмица съдържа 7 звездни дни или 420 земни години.

II. ИГНАЖДЕН, КОЛЕДА, НОВА ГОДИНА

Тройката **Игнажден, Коледа и Нова Година** са най-големите български празници. Най-голям от тях е Коледа. Тези празници бележат края на стария и началото на новия годишен кръговрат в пълно съответствие с движението на Земята около Слънцето. Преди покръстването българите са чествали това събитие на **21ви, 22ри и 23ти декември по Григорианския календар**.

На 21 XII е зимното слънцестоене, когато е най-късият ден. Това е краят на отиващата си година. **Този празник се е наричал още Иняжден, Полязовден, Млад Ден, Млад Бог**. След покръстването към него е прикачен християнския Св. Игнет и празникът постепенно се превърнал в **Игнажден**. Тази дума е най-близо до Иняжден.

Датата 22 XII не се брои в българския календар. Този ден е нулев, поради което няма седмично име. Той не влиза в нито един от месеците. Той е ден-година. Българското му име е **Колада, Коледа, или Божич**. Това е най-големият български празник, **посветен на първичното начало, на първичната невидима сила - силата на сътворението, която стои в основата на всичко видимо и невидимо**. Християнството приравнява този празник към Рождество Христово, отчитайки, че това е най-добрият компромис между старата и новата вяра.

Денят 23 XII в българския календар е винаги неделя - първи януари. Това е първият броен ден от започващата година. Нарича се **Сурваки, Суровка**. Днес го честваме като **Нова Година** една седмица по-късно.

След приемането на християнството тези празници се установяват на 20 XII, 25 XII и 1 I. Църквата не успява да ги отмени, но успява да ги раздели и разбърка по отношение на зимното слънцестоене, с което намалява значението им като най-важни предхристиянски празници.

Несъвършенството на Юлианския календар допълнително обърква нещата. След календарната реформа в България през 1916 г. нашата църква оставя празниците на старите си места. Така се стига до абсурда Игнажден да е на 2 I, Коледа на 7 I, а Нова Година на 14 I. Много по-късно, по времето на Тодор Живков, църквата поправя тази грешка и празниците идват на сегашното си място.

Ако познаваме предхристиянската същност на тези празници, можем да научим много за мирогледа на българите. Пред нас ще се изправи един народ, който не само не се е отказал от своята празнична система, но е принудил църквата да нагоди своите празници към неговите исконни празници. Това невероятно събитие се е случило само защото българският народ е донесъл една висока култура, високо развита държавност и религия, неразривно свързани помежду си.

За най-голяма изненада, теоретичните основи на българската мирогледна система откриваме в далекоизточните философски школи и особено в учението за Дао. Китайските празници нямат нищо общо с това учение, но на много хиляди километри от България празниците на българина са в пълно съответствие с това учение. Излиза, че китайците са съхранили науката, а ние практическото ѝ приложение.

Основна категория в даоизма е невидимото **ДАО (ТАО)**, което ражда всеобемачата енергия **КИ**, която на свой ред ражда активното нача-

ло **ЯН** и пасивното начало **ИН**, чрез които навлизаме в дуалистичния свят на хората. Особено място заема **Великият Преход**, по китайски **Тай Цзи**. **Това е онзи момент от цикличното движение на Вселената, при който не съществува нищо освен Дао**. Този момент бележи началото на нов цикъл в движението на Вселената, докато достигне до следващия **Велик Преход**. Особено важно е, че при всеки преход **ИН** и **ЯН** разменят местата си. Този факт има важно значение за разбирането, че вселената е пулсираща система.

Удивителното е, че тези "китайски" думи се срещат доста често в съвременния български език.

Дао (Тао), а защо не **Тео (Бог)** е точно онази първична сила, за която беше споменато. На сръбски **ДАО = давам**.

Ин е женското, пасивното, тъмното начало. Тази дума е в основата на много български думи от женски род.

Ян е мъжкото, активното, светлото начало. Тази дума също присъства в нашия език.

В Североизточна България съществува коледен ритуал, наречен **ТАЙЛАДА**, а в някои райони - **ДАЙЛАДА**.

Тайлада се разбира като **велико (голямо) съгласие** (ред), а **дайлада** (дай-ред) - като **очаквано съгласие** (ред).

Иняжден (Игнажден) е денят на най-високата активност на женското начало Ин. Тогава нощта е най-дълга.

Следващия ден 22 XII е повратна точка, след която денят започва да нараства. Това е денят на Великия Предел. Този ден е посветен на невидимото Дао. След него се нареждат останалите 364 дни от годината и затова той се нарича Колада.

Колада означава начало на подреждането, начало на реда. **Кол** е синоним на начало (Забий кола!). **Лад** означава ред.

На следващият 23 декември, денят е мъничко пораснал, с едно просено зърно, както казват старите хора. Това е първият броен ден на годината - първи Януари, неделя по българския календар. И тъй като той е още мъничък, млад, суров - българите го нарекли **Сурваки**.

Думата **Сурваки** можем да тълкуваме като **сурова ки**, т.е. като сурова енергия. Това тълкуване е в пълно съответствие със състоянието на мъжката енергия **Ян**, която е в минимална активност. Не случайно на третия ден от раждането на **Ян** е **Сурваки**. Нека си спомним, че нашите баби и майки правят понуда на третия ден от раждането на детето. **Но от сакрална гледна точка Сур означава Слънце или Бог**.

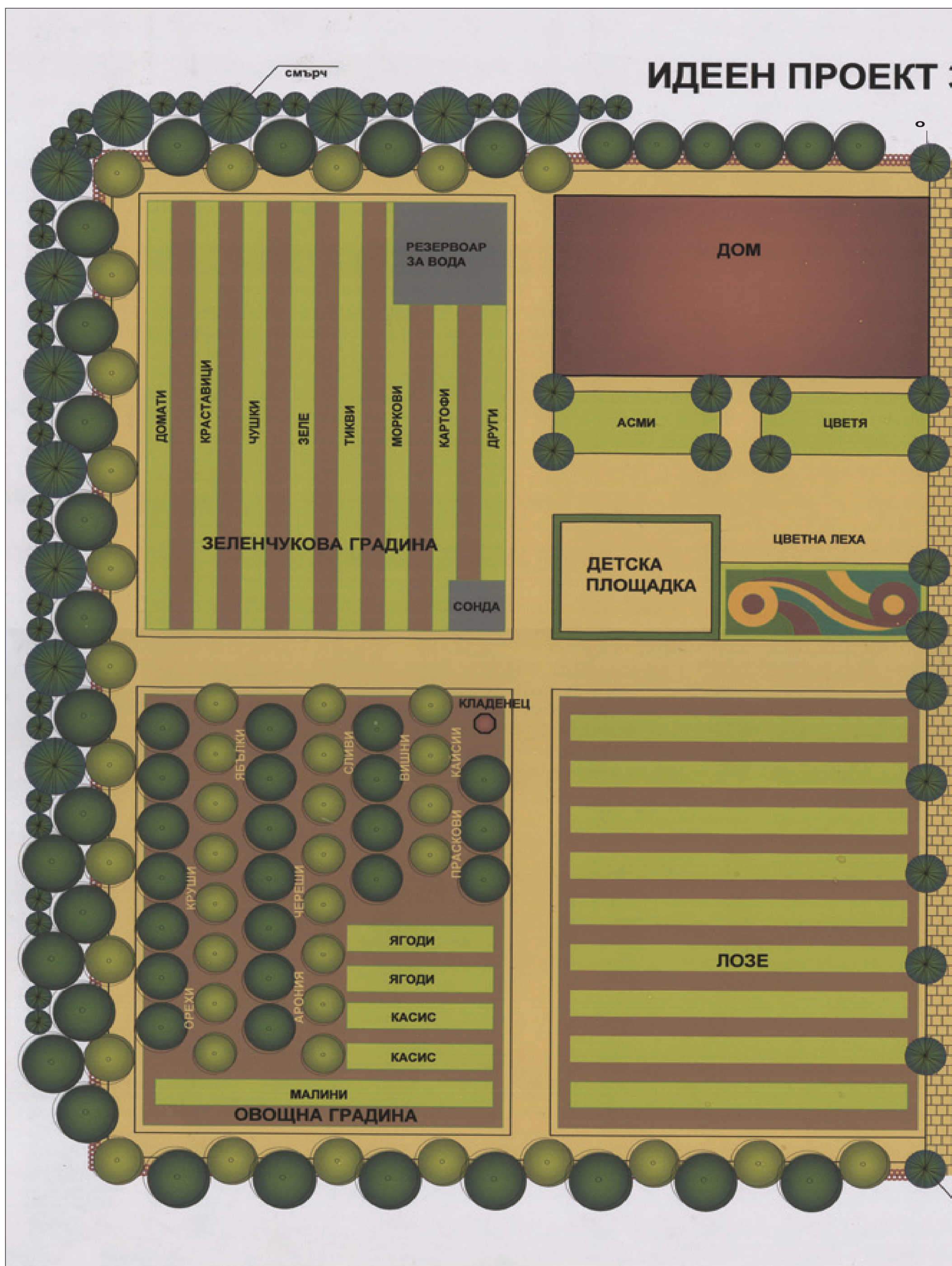
Обрядната система, съпътваща празниците, е изцяло подчинена на философското им съдържание. Особено важен е смисълът на коледния **колак**. Дупката в центъра на колака е символ на невидимото ДАО, което е в пълно съответствие със съдържанието на празника Коледа.

Цялото величие на тандема Иняжден, Колада и Сурваки е извъна на една недостижима философия, до която съвременната философия още не е достигнала. В тази философия съзираме най-важните качества на древния българин и можем да си дадем сметка къде сме и кои сме ние. Добре е, че макар и далеко от България, част от тази философия е съхранена, защото това е майчиното мляко, с което е закърмен българският народ.

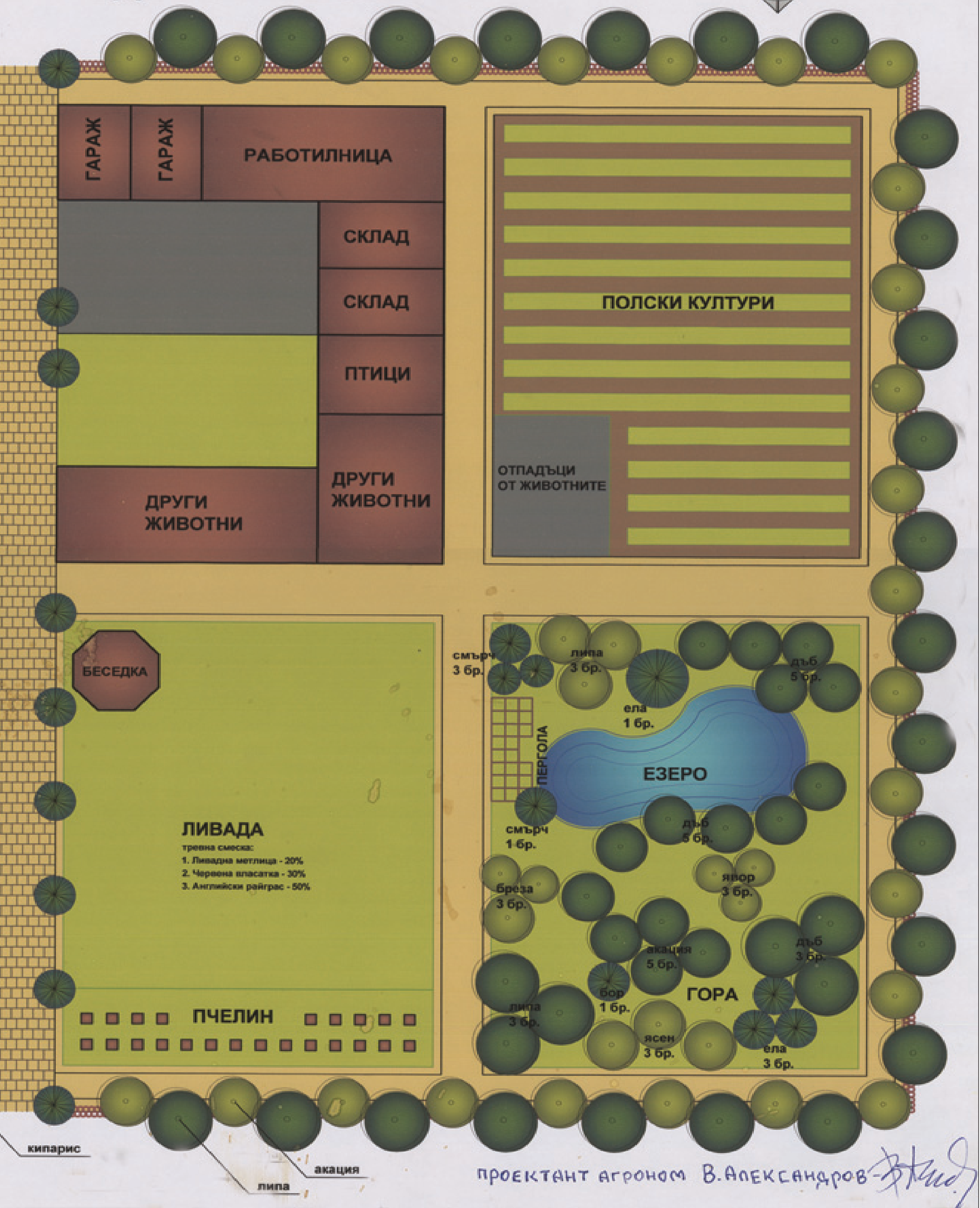

ИДЕЕН ПРОЕКТ

ЗА РОДОВО ИМЕНИЕ - 10

РОДОВО ИМЕНИЕ

Идеен проект за над 10 декара

/Проектът е на страници 8-9/

Обяснителна записка.

Основни качества: една от основните градивни единици за обществото, самоподдържаща се екосистема, независимост, свобода, изгражда се и поддържа лично от членовете на рода, осигурява хранителни продукти, чисти от пестициди и нитрати, подпомага всестраниното физическо и духовно развитие на хората.

Къща. Големината на къщата и броя на помещенията зависи от броя на членовете на рода, техния вкус и възможности.

Приземен етаж: антре, приеман хол - всекидневна, трапезария, кухня с малък склад за продукти, библиотека с кърт за компютър, игри на шах, табла и бридж. Санитарен възел с пералня. Камина в хола.

Първи етаж: 5-6 спални помещения, от които едно резервно за гости, малък склад за бельо, санитарен възел, тераса с изглед на изток или юг. Малка кула за наблюдение на околността. Вътрешно стълбище, което свързва двата етажа и кулата.

Мазе с две помещения за зимнина.

Отоплението се осъществява със следните варианти: собствено централно отопление, с твърдо гориво, електричество, комбинирано.

Около къщата се засаждат 10-на диви или културни хвойни със свищовиден хабитус. Те са достатъчни да осигурят пречистването на въздуха от микробна обсемененост. Това са растения с високо излъчване на фитонциди, действащи бактерицидно.

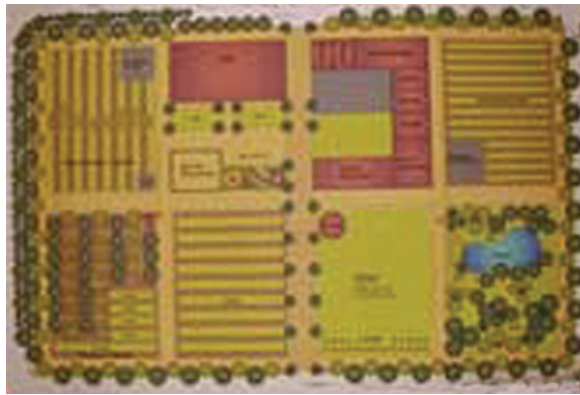
Стопански постройки: два гаража, работилница с необходимите инструменти, склад за селско-стопанска продукция и фураж за животни, навес за инвентар и две или три помещения за животни /птици, зайци, кози, овце, прасе, крава/

Зеленчукова градина: за домати, чушки, краставици, картофи, зеле, моркови, тикви и др. Близо до дома се изгражда резервоар за вода, която се събира от покрива на къщата. Кубатурата на резервоара се изчислява според квадратурата на покрива и средния годишен валеж за района. В югоизточния ъгъл на градината се извършва сондаж, който ще попълни необходимостта от вода за поливане на зеленчуците. Ако водата е чиста, може да се използва и за домакински нужди.

Овощна градина: В североизточния ъгъл се изкопава кладенец за нуждите на овощната градина и резерв за зеленчуковата градина. Водата се черпи с потопяема водна помпа. Редовете на овощната градина са в посока север-юг, което осигурява най-добро осветление. Застъпват се възможно по-голям брой овощни видове и сортове с различен срок на зряене с цел снабдяване с плодове през по-голяма част от годината. Освен дългия срок на снабдяване това осигурява и по-доброто опрашване на овощните дървета, тъй като има т.н. "интерстерилни групи". Примерно се застъпват следните видове: ябълки 10-12 бр., круши 5-6 бр., сливи 6-7 бр., череши 5-6 бр., вишни 3 бр., праскови 3 бр., кайсии 3 бр., орехи 2 бр. Освен тях се застъпват ягоди 100 бр., малини 50 бр., касис 10 бр., арония 3-4 бр. На двата края на градината, на по-големи дървета, се закрепят две птичи къщички и хранилки за привличане на насекомоядни птици за биологична борба с вредните насекоми.

Лозе. С предпочитание се засаждат десертни и винени сортове.

Гора. С пергола и малко езеро, а на границата е ливадата - беседка. Дървесните видове са групирани по 3 или по 5 бр. Зас-

тъпват се иглолистни видове, дъб, явор, липа, акация и др., а около езерото се разполага ендемитният храст Странджанска зеленика". На двата края на гората, на височина 3-6 м., се монтират също така птичи къщички и хранилки.

Полски култури. Застъпват се неполивни култури: царевица, фасул, дини, пъпеш и др.

Ограда. Може да се изгради в следните варианти: дървена ограда, телена ограда, жив плет, комбинация между тях.

От страна на преобладаващите ветрове, които най-често са северозападни, се засаждат защитни дървесни видове като тополя, гледитчия, конски кестен и други, които образуват висока корона. Независимо каква е оградата, цялото имение се обгражда с дървесните видове акация и липа, които са и ценни медоносни видове.

Централният път се обгражда с кипариси, а детската площадка е с чешмири.

Сортове за овощната градина.

Ябълки: Прима, Молиз Делишез, Мелроуз 1 Айдред, Жълт бел фльор, Карастоянка и др.

Круши: Жифардова масловка, Вилямова масловка, Попска круша и др.

Сливи: Стенлей, Габровска, Онтарио и др.

Череши: Ранна черна едра, Бигаро Бюрла, Бинг, Ван, Стефания и др.

Вишни: Унгарска, Едри Бютермо и др.

Праскови: Редхейвън, Крестхейвън и др.

Кайсии: Унгарска, Силистренска компотна, Мъркулеши и др.

Орехи: Извор 10, Кукленски или др.

Сортове на лозето: Брестовица, Супер ран болгар, България, Италия, Болгар, Мерло, Гъмза и др.

Забележка:

Проекта се изпълнява при условие, че членовете на рода ще живеят целогодишно в имението. Възможни са и следните варианти:

- Целогодишно в имението да живеят само част от членовете на рода, например двама или трима пенсионери. В такъв случай къщата, стопанските постройки и другите съставни части на имението се редуцират до необходимите нужди.

- Къщата се счита само като лятна вила. Следователно всичко друго се съобразява с това изискване. Къщата се редуцира до една по-скромна лятна постройка. Отпада нуждата например от втори гараж, складови помещения, помещения за животните, детската площадка, по преценка и други елементи. Проектите и вариантите могат да бъдат много и различни. Изобщо едно родово имение предоставя голяма свобода на членовете на рода по отношение на къщата, прилежащите постройки, както и площите с различните култури в зависимост от познанията, вкуса, желанията и не на последно място на въображението им и финансовите възможности.

Изготвил проекта:
агроном Венко АЛЕКСАНДРОВ

ЛЕЧЕНИЕ ЧРЕЗ ХРАНА И ПОСТ

/Избрани откъси от лекциите на Петър ДЪНОВ/

Когато има големи мъчнотии, да се яде ряпа, тя помага против много болести, взима се като символ на преодоляване. Когато работите ви не вървят добре, яжте ряпа.

Лукът е лековит, когато се яде суров, печен или варен, но не и запържен.

Който страда от невраснения, да се подлага на диета от грах; който страда от ипохондрия, да яде жито; спривият да яде царевица, неустойчивият -

ръж. Ръжта създава висок идеал. Дребните растения създават хора с дребни идеали, а едрите - обратното. Селяните в Софийско трябва да се хранят с ръж, за да станат по-големи идеалисти.

Когато иска да дезинфекцира устата си или да подобри състоянието на стомаха и на гърдите си, човек трябва да яде чесън. На болния предписвам чесън, но не и на здравия. Искате ли да станете красив, човек трябва да яде грах. Яде ли боб, той ще стане здрав, ще развие твърдост.

Заболее ли човек от артериосклероза, да яде по възможност малко проста чиста храна. Да се храни с варено жито, с варен ориз и плодове.

Когато сте неразположени духом, направете следния опит: вземете половин килограм пресни, едри, хубави череши и излезте навън в 10 ч преди обяд. Обърнете се към слънцето и започнете бавно, спокойно да ядете черешите - около половин час; освен череши нищо друго не трябва да ядете.

За кашлица: ще настържете черна ряпа и от сока ще изпивате всяка вечер по една кафена чаша.

Отлично действа и на стомаха. Ще вземете и по една скилидка чесън с малко солчица. Това ще правите всяка вечер, докато кашлицата престане.

Ако болният се храни с благодарност и съзнава, че Бог се грижи за него, в продължение на един месец положението му ще се подобри.

Хората съкращават живота си повече от преяждане, отколкото от недояждане. Има болести, които се лекуват с глад. Обаче не всякога гладът е на място. Някога гладът се отразява добре и върху здравите, но когато той се явява като вътрешен подтик.

От друга страна, постът е нужен за почивка на организма - външна и вътрешна. Постът се препоръчва и като средство за лекуване. Във време на пост горенето в организма е по-силно, благодарение на което става изгаряне на всички вещества, които са причина за различни болести, неразположения и недоволства.

Из книгата „Дядо Мраз“ на акад. Виктор МЕДИКОВ

Елхата е неотменният атрибут на Нова Година, така както Дядо Мраз и Снежанка. Обикновено избират кедър, елха, бор, бяла ела - вечно зелени хвойнови дървета с иглички, които събират пространственото електричество. Както е известно, това подпомага поддържането на здравословната атмосфера и влияе положително на фините тела на човека. За това добре е написала Елена Ивановна Рьорих в "Учение за живата етика". Всеки човек, който е бил в хвойнова гора, се чувства като на криле, прекрасно отпочинал и набрал сили.

Какво, ако не дърветата, е материалното отражение на божествената идея. Затова старците са ги използвали заедно със снега и леда в сътворяването на великия празник. Всяко, даже мимолетното съприкосновение с живата природа предизвиква положителни емоции у човека. **Може са-**

Новогодишната елха

мо да се досещаме каква радост изпитва Вселената, когато милиарди хора едновременно излъчват светла, положителна енергия, от която се храни не само всичко живо на Земята, но и Слънцето, Луната, звездите, целият Космос. Това е един от съществени фактори, заради който Земята все

още намира сили да търпи хорските безобразия и престъпления, които постепенно я унищожават.

Представи си планетата в началото, първите времена, когато Бог е създал Вселе-

ната и Човека. Рай, всичко цъфти, шумят листата, пеят птиците, шумят ручейте.

А сега: дим, газ, сажди, мърсотия, грохот на заводи, влакове, коли, самолети, постоянна стрелба, взривове, убийства, кръв. Поставете се на мястото на Земята, на която става всичко това. Ти колко би издържал? Не

можеш даже да си представиш. А Земята все още се държи! Но колко дълго?

Както вече си се досетил, скъпи мой приятелю, тогава не са отсичали елхите за забава за няколко дни. И сега няма необходимост да се прави това. Достатъчно е малко да се помисли. Колко е приятно сам да отгледаш елхичка и с нея да посрещнеш Новата Година. Но не са те научили да го правиш. Даже никой не ти е разказал, колко я боли елхичката, когато я отсичат. Още по-безценно е за нея да знае, че след няколко дни ще я изхвърлят на боклука. А нали тя е раснала и е мечтала да носи на хората щастие и здраве стотици години. Ти можеш да отидеш в гората и да я изкопаеш с корените, да я засадиш в саксия или сандъче, кофа, каца, а пролетта да я отнесеш обратно. Или да я оставиш в къщи, в градината, в двора. На всички ще им бъде приятно: и на елхичката, и на Земята, и на близките. Особено на теб. В душата ти ще бъде светло и уютно.

Описание, история и други полезни знания

Подправката карамфил е още неразвитата, неразпукнатата цветна пъпка на едно вечнозелено тропическо дърво - *Syzygium aromaticum*, което расте на Молукските острови в Индонезия, наричани още Острови на подправките. Пъпките се берат във все още затворено състояние, защото точно в този период са най-силни като подправка. След това се изчистват дръжчиците им и самите пъпки се сушат на слънце или на огън: получават се познатите ни от магазините зърна карамфил, които дори и в минимално количество придават на ястията специфичен вкус.

Обикновено карамфилът се предлага цял, но все повече се засилва и продажбата на прахообразна подправка. Откажете се от втория вариант - както в кухнята, така и в още по-голяма степен, в лечението. Можете да проверите качеството на карамфила, като натиснете с нокът дългестата плодова пъпка, прилична на възелче. Ако е добър, от пъпката трябва да излезе малко масло, защото в нея се намират многобройни мастни жлези, съдържащи до 21% етерично масло.

За първи път карамфилът е бил използван вероятно в Китай. Още преди няколко века прочутият лекар Чиан-ти описал болкоуспокояващата сила на тази подправка. В епохата на античността карамфилът, пренесен от арабски търговци, стигнал до Рим, където с наслада се нахвърляли на всичко необичайно и екзотично. Островите на подправките обаче се намирили твърде далече, пътищата били дълги, цените високи и така използването на карамфила не могло да се утвърди. Едва след откриването на морския път до Индия, след като най-важните търговски центрове станали португалски, когато през 1512 г. португалците завладели султанските империи и до 1529 г. завоювали всички Острови на подправките, едва тогава карамфилът и други подправки пристигнали в Европа, където ги продавали срещу злато. В началото на XVII век португалците били принудени да отстъпят пред холандците и така от 1663 г. всички острови вече били под властта на нидерландската корона. Със завладяването на Молукските острови холандците затвърдили монопола в търговията с подправки и се погрижили карамфиловото дръвче да бъде отглеждано само на един остров. Сто години по-късно французите успели да измъкнат нелегално семена от дървото до остров Мавриций. Но монополът на холандската Източноиндийска компания бил разбит едва през 1863 г.

Днес карамфиловото дърво се култивира в Танзания, остров Мадагаскар, Шри Ланка и в тропиците на Америка.

Позиция в енергийния кръг

В енергийния кръг карамфилът се намира във II квадрант. Неговото действие е доста подчертано и в двата аспекта, както в енергодващия, така и в успокояващия. Положението му в енергийния кръг показва, че карамфилът може напълно да се определи като лечебно средство.

ЛЕЧЕБНИ ПОДПРАВКИ

КАРАМФИЛ

Описание, история и други полезни знания

Той се препоръчва при проблеми, които от една страна се нуждаят от категорично успокояване (болки!), а от друга биха се повлияли положително от прилив на положителна енергия.

В съседство с карамфила са целината, която действа малко по-слабо и в двата аспекта, и индийското орехче (мускат), което пък развива по-силно действие и в двете насоки. Но още веднъж трябва да се подчертае, че всяка подправка е нещо уникално и в енергийния кръг не могат да бъдат обхванати всички нейни свойства.

Действие в телесната сфера

Най-силните си ефекти карамфилът развива в душевната сфера, но и телесните му действия са завидни и многостранни. Карамфилът се смята за обезболяващо, особено при зъбобол. Чрез дъвкане на карамфил можете да облекчите времето до датата си при зъболекаря. (Но, разбира се, при зъбобол трябва непременно да потърсите зъболекаря, дори и да успеете да намалите болката чрез карамфила!) Антибактериалната сила на карамфила го прави ценно лекарство при болки в зъбите и инфекции в устната кухина. Карамфилът се е утвърдил с добър ефект и при простуди. Използването му в кухнята оказва положително влияние върху здравето: ястията стават по-вкусни и се усвояват лесно, подобрява се уютът на тялото - то се отпуска и затопля. Затова карамфилът се употребява особено много през зимата. Той винаги присъства в коледните сладки, а доброто греяно вино е невъзможно без карамфил.

Действие в душевно умствената сфера

В сферата на ума карамфилът оказва общо

успокояващо действие и допринася за засилване на самочувствието. С помощта на карамфила се подобрява образът, който си създаваме сами за себе си, т. е. начина, по който изживяваме себе си, по който се категоризираме и определяме, вида, в който се виждаме. Благодарение на тази положителна самооценка подправката карамфил е превъзходно средство срещу срамежливост и стеснителност.

Ако вие страдате от някаква форма на срамежливост, ако примерно се боите да заговорите хора, да говорите пред група или множество, да погледнете другия човек в очите; ако сте склонен да говорите твърде тихо, непременно трябва да опитате подправката карамфил.

Срамежливият и стеснителен човек има не само трудности да се изразява и да се държи самоуверено, но също така и големи проблеми в контактуването с другите хора. Защото много често изявената срамежливост върви ръка за ръка със страха от докосване. Този страх за съжаление е широко разпространен в модерните високоразвити страни, където все повече биват ограничавани най-вече телесните контакти и докосвания и където вече се смята за фрапиращо и подозрително, ако двама мъже спонтанно се прегърнат. Корените на тази боязън от докосването се пораждат още при възпитанието. В сравнение с по-примитивните народи, децата във високоцивилизованите страни биват много по-малко прегръщани, галени, масажирани, поглаждани, докосвани и носени на ръце.

Карамфилът ще ви помогне да преодолеете страха, плахостта и срамежливостта. Чрез своята затопляща енергия той ще допринесе за засилване на положителните чувства, ще разтвори сърцето ви, а така ще се задълбочи връзката ви с хората около вас.

Топлината, излъчвана от карамфила, помага на човека да се научи да отстоява себе си, да намери смелост и понякога да допуска грешки, да проумее, че грешките са част от живота и без тях не би имало развитие.

Приложение и рецепти

При болки в зъбите и инфекции в устната кухина: при силни болки дъвчете по няколко минути 1-2 главички карамфил.

При общи състояния на зъбобол: смачкайте 3-4 главички карамфил, запарете ги с 1 чаена чаша гореща вода, оставете ги 20 минути. Прецедете и пийте два пъти дневно по една малка чашка на гладен стомах.

При простуда и чувство за студ: използвайте редовно цели карамфилчета при приготвянето на ястия. Пийте аюрведичен чай, който съдържа карамфил. Вземайте допълнително три пъти дневно по 5 капки хомеопатично лечебно средство от карамфил.

При срамежливост и плахост: най-малко четири седмично вземайте четири пъти на ден по 3 капки хомеопатично средство от карамфил, капна-то директно върху езика. Редовно подправяйте с карамфил ястията си, които го позволяват.

"Лечебните подправки", ШВАРЦ и ШВЕПЕ

Ентаз

Никола ГИГОВ

ЗВЕЗДИТЕ НИ ВИКАТ

- Омразата е като оловото - потъва в земята. И не може да излети. А душата на обичащата е с много криле - елен-шестокрилец:

**Сам си Господ на сур-елен,
на сур елен-шестокрилец,
Божа майка на кошута.**

Когато се върнах от Колхида, носех до сърцето си раковина. Тя бе украсена от вълните на времето и от вълните на морето - с цветя от Родопи и Кавказ.

Само с един звук на раковина аз си възвръщах целия поход - виждах кораба "Арго" с всички прекеждия и смъртни опасности.

Когато свирех с раковина, звездите се доближаваха. Те ме гледаха с искрящи очи като милиардна публика, която е омагьосана и блещука от възхита.

Като пея и свиря, усещам как Небето ме обича. То спуска Златна люлка към мен, за да ме издигне при Бога. Бог иска да седна до дясното му коляно и да му пея и свиря. Небето казва, че там ми е мястото.

Звездите спуснаха Златната люлка и аз се качих на нея, след като ми отсекоха главата. Отново бях цял и не изпитвах вече болка. Тази люлка бе изписана с много криле. Тя се залюля, люлееше се и ме вдигаше нагоре. И пееше все по-хубаво нагоре.

Древните пишат, че най-големите дарители на хората са Прометей и Орфей.

ОРФЕЙ И
ЦВЕТЯТА

**Прометей даде огъня на хората.
Аз, Орфей, дарих песните на хората.
Огънят на Прометей топли отвън.
Песните на Орфей топят отвътре.
В огъня има песен, в песента - огън.**

Барелеф от епохата на император Август (63 г.пр.н.е - 14 г. от н.е.). Римско копие от неизвестен автор на гръцки оригинал от около 410 г.пр.н.е.

Младият човек с лирата отъясно е Орфей. Персонажът вляво е Хермес, пратеник на боговете и водач на душите, който хваща ръката на Евридика, за да я отведе обратно в подземния свят, след като Орфей не успява да удържи на обещанието си да не я поглежда в границите на Ада. В този момент тя се държи за съпруга си и двамата си разменят прощален поглед.

Над всеки персонаж може да се прочете името му на гръцки. Името на „Орфей“ е изписано огледално.

**Прометей и Орфей вървят заедно,
огънят и песента вървят заедно.**

И Небето - като зеница на човек - вижда всичко. Всичко чува и всичко знае. Тайните са за нас, хората, а за Небето няма тайни.

Николай КАФТАНДЖИЕВ

ПРОБЛЕМЪТ
ДА ПИШЕШ
ЗА ВИКТОР ЮГО

Вече два века Виктор Юго /1802-1885/ бележи историята едновременно като писател и общественик. Иван Вазов - българският Виктор Юго - дава едно от най-точните определения за него:

Младият Юго

"По могъщество на духа, по обаяние на словото влиянието му върху съвременното човечество е сходно

с това на Волтер. Пред неговата слава бледнеят бласъкът на троновите и декорацията на лъжливото могъщество."

Проблемът за пишешите върху неговия живот, личност и дело е, че по същество всичко наистина значимо вече е казано и даже интимните, тайните неща от личния му живот също са изследвани, например жените в пътя му на творец.

Възможността все пак да се добави нещо неказано е да се изследва детайлно прякото му влияние по определена тема за определен народ /напр. "Вик-

БЪЛГАРИЯ, НЕЙНИТЕ ПРИЯТЕЛИ И СВЕТА

/Рубрика за обичта между народите/

ВИКТОР ЮГО
В БЪЛГАРИЯ

тор Юго и Априлското въстание 1876 г."/ или върху определена общност, напр. "Юго в България". Другата възможност според мен е да се направи опит за прочитане на делото му от съвременна гледна точка. Работата ми върху Виктор Юго понастоящем, /виж бр. 46, 47 и 48 на "Родово имение"/ показва, че сега е настанало време да се издаде книга, посветена на "Виктор Юго и България". В случая нямам предвид обемист том на написаното за него в България по случай неговите кръгли годишнини, а внимателно проучване на всичко значимо, писано у нас върху него /изследвания, предговори към неговите произведения, оказаното влияние върху българските творци и общественици/.

ВИКТОР
ЮГО
В БЪЛГАРИЯ

Досегашните проучвания сочат, че от първата българска публикация на Виктор Юго от 1870 г. /Послание на Виктор Юго до жените за мир/ до днешни дни той продължава да се издава едновременно като писател и общественик. Неговите

основни творби "Парижката Света Богородица", "Клетниците", "Ернани" и други имат по няколко издания. Единствено поезията му не е представена по достойнство в България, поне това е моето виждане, дано да се лъжа.

Първата книга върху Виктор Юго у нас излиза още през

Снимка на Виктор Юго с внуците си, които са извор на вдъхновение за едно от неговите произведения - „Изкуството да бъдеш дяво“, издадено през 1877 г.

Фотограф Меландри

1891 г. Те са общо 9. Две от тях са проучвания на български: Генчо Генов "Виктор Юго" /1989/ и Пирин Бояджиев "Вазов и Юго" /1999/.

През втората половина на ХХ век кръглите годишнини от раждането и физическата кончина на Виктор Юго са ознаменувани с научни конференции, като още през 1935 г. по случай 50-годишнината от смъртта му в "Литературен глас" му посвещава литературен брой. В една от тогавашните статии проф. Асен Златаров го определя като **"най-големия поет на Франция и син на човечеството"**. Според проф. Златаров в лицето на Виктор Юго романтизмът е намерил **"не само своя най-даровит изразител, но и най-преданото и велико сърце, което единствено можеше да запази с огъня си спящите сили на народа и да му стане знаме и угол."**

Ето и оценката на един съвременен български проучвател на влиянието на Виктор Юго в България, Георги Димов: **"Ако след руската, френската литература се радва на най-голям прием и любов в България, то несъмнено Виктор Юго е този, който определя основното съдържание и насока на тази всеобхватна рецепция и радиация, за да се вгради в съзнанието и сърцата на всички, които живеят с по-високи демократично-хуманитарни и културно-естетически идеали."**

София, 06.12.2006 г

ПРЕМИЕРА НА ФИЛМА "ТРАКИЙСКА МИСТЕРИЙНА ДРАМА"

Албена ЯНКУЛОВА

В Деня на св. Андрей Първозвани, когато по фолклорна традиция се варят разпукващи се жито, царевица, боб... за берекет, във филмотечно кино "Одеон" се състоя официална премиера на филма "Тракийска мистериозна драма". Всичко беше изискано - и посрещането от момичета весталки, и представянето, и коктейлът, и публиката. Салонът беше препълнен с изкушени от културното събитие личности, предпочели премиерата пред други прояви.

Публиката затаи дъх с началните кадри и не наруши тишината 55 минути, завладяна от мистериата на музиката и танца.

След видяното режисьорът и продуцент Цветан Гайдарски - директор на Академия Орфика, и хореографът Нина Томашова-Иванова отговориха на въпроси.

- Каква е връзката на днешните дни с видяното?

- Животът, Любовта, корените. Има съпричастност не само като външна култура, но и като нещо, което носим у себе си като геном.
- Цветан Гайдарски.

- Чувствам днешния ден като Рожден ден - като възкресяване на дедите. - Нина Томашова-Иванова.

- Каква е задачата ви?

- Да преоткрием белите петна в историята и в бита ни, да се възвърнем в ролята си на факлоносци в света. Както моите деца носят наследственост от мен, от майка си, от двамата си дядовци и двете си баби, така и ние носим от предците си. - Ц.Г.

- Какви са изворите на автентичност за филма?

- Архетипното съдържание - прадедите ни го изразяват в пиктограмната писменост. За мое щастие, д-р Стефан Гайд е мой брат и в първата си книга "Тракийското писмо - декодирано" описва разчитането на плочки от Градешница и Караново - разчетена пиктографска писменост. Не говорим за гръцки извори, а за писменост - траки за самите траки. В изворите на нашите съседи много от изказванията са противоречиви или направо изопачени, затова е важно как определят сами себе си автохтонните жители на нашата свещена земя, т.е. Траките. Много важно е как ти самият се чувстваш, как се виждаш - това е твоята инициация. Уникалното е, че пиктографската писменост на траките предшества египетското писмо. Друг извор са изображенията върху съдовете в намерените тракийски съкровища.

във фолклора - Нина Томашова-Иванова.

- Във филма ние не изразяваме всичко. Фестивалите са наживо и има интерактивно действие с живи действителни лица - видяхте как се включват хора от публиката в космическото хоро. В шевиците, в празничните обичаи, в уникалната ни музика също сме намерили автентичен материал. Нека разберат по света къде е родината на Орфей и че той не е негр, както го представят в някои западни кинопродукции. За спектаклите е необходима възстановителна работа - съкровището не е само злато, злато има повече в архетипните съдържания вътре в нас. - Ц.Г.

- Два образа присъстват - на Христос и Мария. За всички просветени хора е ясно, че думите в началото на филма са от Библията. Каква е връзката?

- Драматургията е в извечните събития на нашето съществуване - раждане, сватба, приятелство, смърт, възкресение - неизбежни събития. Това, което ни обединява - богати и бедни, властващи и управлявани - са тези събития. Видяхте - във филма няма паузи - има непрекъснатост. Нашите деди не са разбирали изкуството като откъснатост, а като естество, свързано със сакралния цикъл на живота. Не е изкуство, отделено от мистери-

ите, а е цикъл на живот - сеене, жънене... Космическото хоро изразява центробежни и центростремителни сили. Всеки човек е творец на своя живот. Връзките с християнството са първо, чисто исторически - по тези земи са били Христовите апостоли, които виждат в лицето на Христос възплътения логос; исторически тракийският епископат е най-древен. Има примесване с християнски вселенски празници. Христос е Слънце - това е жизнеутвърждаващото начало - а с това е пропита тракийската култура. Няма омраза, няма смърт. Представата за дивашки орди, налагана от някои псевдоучени, може да се отнася по-скоро за днешните ни съвременници. В тракийските гробници е заложено надмогване над смъртта. Траките не са варвари, а хора, влюбени в живота, в неговата сакрална есенция. - Ц.Г.

- Какво е бъдещето на орфизма?

- Орфизмът е глобален - по хоризонтала - исторически, и по вертикала - за всяко човешко същество. Всички знаят, че в основата на древногръцкия театър са Дионисиевите празници. Още като студент в Консерваторията се интересувах от това. Прототип на Малките и Големите Дионисии е тракийската мистериозна драма. Знае се за опита през Ренесанса да се възстанови античният театър. Сюжетите на първите опери са все за тракиеца Орфей! В скоро време ще излезе втората книга на Стефан Гайд - за концепциите на орфическия човек. Преосмисляне на храма не само като обиталище, но като среща на макрокосмоса и микрокосмоса. Орфизмът по-късно е в основата на цяла философия. Има извечни съдържания - творческият дух по различен начин ги интерпретира. Има две понятия - орфиконика и орфиодика. Орфикониката е иконографски израз на танца - образите инициират, обединяват пространството, това е живо слово, въздействие отвъд логичното мислене. Орфикинеза и орфистатика са различни състояния. Човек, за да изрази нещо, го носи у себе си. Това е съзерцаване на вътрешни светове. Съпреживява се. Думите са слаби. Нина има курсове, работи и участниците са ми споделяли невероятни състояния. Орфиодиката е музика на сферите - единство на звук и образ. Целта е чрез музиката да се събуди у всекиго музиката. Има такова понятие - музика в тишината. - Ц.Г.

- По нов начин ме вълнува танцовото изкуство. Съвременният танц е станал формален. Ние искаме да върнем неговата сакралност. Това е мисия. Когато сме вдъхновени, изразяваме орфиконика. Жените, с които работих, са непрофесионални актьори. За една година се преобрази духом и телом. Това е съпреживяването. Имаме потребност да се върнем към сакралното изкуство. Съвременният човек няма любов у себе си, красотата. Трябва да изследваме, да се задълбочаваме, да се развиваме. - Н.Т. - И.

- Защо филмът не е заснет отначало докато е наведнъж?

- Режисьорската работа във филма е трудна - кадрите са документални, от различни тракийски фестивали в България. Ние вярваме в интерактивното начало, вярваме в съпреживяването. Силното е, че сме търсили автентичността. Опитваме се да покажем на хората, че има едно духовно-сетивно пиршество. - Ц.Г.

Представянето завърши с пожелание за деятелни съмишленици към създателите на филма и с почерпка за гостите по чаша от плода на лозата. Много от гостите си закупиха DVD-диск с филма. Коктейлът продължи до 23.00 ч.

ЗАВЕТИ

Какво донесе ти във тоя страдащ свят?
Надежда ли? Или спасение?
Световния градеж докрай прозрял,
какво ни завеща със своето Учение?

Една-едничка дума Ти ни подари -
но тя е камъкът крайгъглен на цялото строение.
Една тъй проста думичка - Любов -
но тя съдържа цялото Божествено веление.

Любов донесе Ти -
стъпалото върховно на всичките учения.
Любов от Теб струи -
и с нея победи на мрака злите намерения.

Духът дойде чрез Теб -
най-висшето от всички измерения.
И стана бог човекът -
и славата Ти ще пребъдва
в неговите поколения!

Екатерина ПЕЙЧЕВА,
Варна

ПЛАМЪКЪТ - КОРМИЛО

В смут стоя на кръстопът
с мисъл сякаш раздвоена
и питам се за сетен път
защо съм тъй обезверена?
Любов към хората аз имам.
Стана чудо - не разбирам
как цяла в огън запламтях?
Но нека пламъкът огромен
бъде истинско светило
и дори вековен спомен,
а в дните бъдни и кормило!

Николина АЛЕКСИЕВА,
София

ТАКЪВ БРАТ

Дан КЛАРК

Един мой приятел на име Пол получил автомобил, като коледен подарък от брат си. На Бъдни вечер, когато Пол излязъл от офиса, заварил някакъв хлапак да се навърта около блестящата нова кола и да ѝ се възхищава.

- Ваша ли е тази кола господине? - попитал той. Пол кимнал.

- Брат ми я подари за Коледа.

Момчето било поразено.

- Искате да кажете, че сте я получили от брат си, без да платите нито цент? О, Боже, бих искал... - и той се поколебал.

Пол, разбира се, знаел какво желае момчето - да има такъв брат. Но онова, което младежът казал, разтърсило Пол до дън душа.

- Бих искал - продължило момчето, - да мога да бъда такъв брат.

Пол го погледнал изумен, след това импулсивно добавил:

- Искаш ли да те повозя в колата си?

- Да, разбира се.

След като се повозили малко, момчето се обърнало и с пламнал поглед казало:

- Господине имате ли нещо против да ме заркате до къщи?

Пол леко се усмихнал. Помислил си, че знае какво всъщност иска младежът - да покаже на съседите си, че се прибира в къщи с голям автомобил. Но и този път моят приятел бил на погрешен път.

- Бихте ли спрели пред онези две стъкла? - запитало момчето.

Изтичало по стълбите и скоро след това Пол го чул да идва, но този път без да бърза. Носело на ръце недъгавото си братче. Оставило го на долното стъпало, след това го притиснал силно до гърдите си и посочил към колата.

- Ето я, Бъди, точно както ти казах горе. Виж, той не е похарчил нито цент за нея, защото това е подаръкът за Коледа от брат му. Някой ден и аз ще ти подаря една кола, същата като тази... Тогава сам ще видиш през прозорците всички Коледни чудеса, за които се опитвам да ти разкажа.

Пол излязъл и пренесъл болното дете на предната седалка. По-големият му брат с блеснали очи се настанил до него и тримата се понесли в незабравимо празнично пътуване.

Тази година, на Бъдни вечер, Пол проумял какво е искал да каже Исус с думите си:

„По- благословен е онзи, който дава...“

КОЛЕДА

Коледа пак е дошла
с празничност, кротост и благодост.
Коледа пак ни събра
за дълго очаквана радост.

Коледа пак ни дари
с песни и мъдрости стари.
Още в ранни зори
изпрати добри коледари.

В тихата приказна нощ
нека ликува земята!
Дай ни своя звезден разкош,
Коледа чудна и свята!

ТИ ИДВАШ

Ти идваш в коледна нощ
красива като приказка бяла.
Ти идваш в коледна нощ,
любовта в своите длани събрала.

С усмивка стопяваш снега
и стаята става красива,
твоята нежна любов
като старо вино опива.

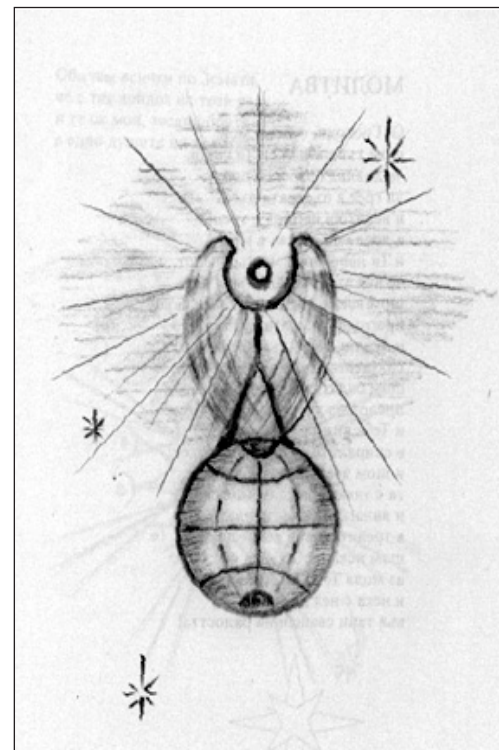
Ти идваш в коледна нощ
сънувана, нежна, мечтана...
В чудната коледна нощ
любовта пред вратата е спряла.

Марияна ПРАМАТАРОВА, Бургас

МОЛИТВА

О, Господи, о Боже мой,
щом тъй създал си Ти света,
че дивният небесен рой
да грее в пъстрата дъга
и всичко в него да е трепет,
а после да отеква в мен
и Ти напомняш ми със шепот,
че пак възкръсваш в моя ден;
щом всеки миг с кристален звън
прегръщаш моята душа
и будиш ме от дълъг сън
с божествен химн на любовта;
щом силата на Твоето Слово
превърща хаоса във ред
и Тебе виждам Те отново
в спиралите на звездния букет;
и щом вселените събирам,
та с тях съграждам моя свят
и винаги и Теб откривам
в тревите и във всеки цвят;
щом искаш с Тебе да се слея,
аз моля Те за мъдростта
и нека с нея да живея
във танц свещен на радостта!

Саша ТОДОРОВА, София

Рисунка Саша Тодорова

ПРЕРАЖДАМЕ ЛИ СЕ?

Желязко ТАНЕВ,
Стара Загора

Стихотворение от Йорданка Джелепова.
Публикувано в "Поетични видения" 2000 г.
и "Че жива бях" - 2003 г., Стара Загора.

КОД

*В човека всичко е кодирано
кога, защо и накъде,
а после всичко е бронирано
от векове, за векове!*

*И само най-щастливите
откриват своя код.
Минават през годините
с най - правилния ход.*

Има една книга от Майкъл Дроснин - "Библейският код". Когато тя стане известна на широката публика, ще има огромно въздействие върху съзнанието на хората и до голяма степен ще премахне усещането ни, че сме отделени от Бога.

Израелският математик д-р Ели Рипс е открил, че в еврейската Библия се съдържа изключително сложен компютърен код. Той е проучен от Йейл, Харвард и дори от Пентагона и всички те потвърждават истинността му. Това е научно откритие, а не плод на нечия фантазия. Учените установяват, че (вероятно) всички хора и събития, случили се в пространството и времето, са описани в Библията преди хиляди години, което означава, че бъдещето вече е известно. Там е записана подробна информация за всекиго, като например датата и мястото на *вашето* раждане, датата и мястото на *вашата* смърт (в бъдеще), както и основните събития във вашия живот. Може да ви звучи шокиращо, но е самата истина. Изчислено е, че вероятността за съвпадение е едва едно на един милион. Прочетете сами тази книга. Не е ли това същата "тайна книга", за която в Библията се казва, че била скрита и няма да бъде отворена чак до "края на времето"? Според календара на майте "краят на времето" приближава.¹

Опити за откриване на скрит код в Библията е правил още Исак Нютон. Според биографа му Джон Кейнс, Нютон е бил убеден, че в Библията Бог е закодирал всички настоящи и бъдещи събития. Той е търсил този код до края на живота си и сигурно продължава в следващите, а може би е един от нас, кой знае?

Преди около петдесет години е открит първият ключ към Библейския код. Равинът Вейсмандел от Прага забелязва, че ако четете всяка петдесета буква от Битие, се получава думата *Тора* - еврейското име на първите пет книги от Библията. Същото се получава и в някои от следващите книги от Стария завет. Това е принципът, по който днес математици и теолози изследват скритите послания в Библията. С помощта на компютърни програми те търсят думи и изрази, като пропускат 3, 4, 5 или повече букви.

Именно по този начин еврейските математици Доран Уитстум и Елиаху Рипс предсказват точната дата на началото на войната в Персийския залив. Три седмици преди войната д-р Рипс открива следните изрази, закодирани в Библията: "Огън на трети шеват", (което отговаря на 18 януари 1991г.) "Ракета", "Война", "Хюсеин избра този ден". Разполагайки с тази информация, израелското разузнаване подготвя ефективна отбрана, така че изстреляните от

Садам Хюсеин на тази дата ракети "Скъд" нанасят минимални поражения на Израел. Впечатлен от точността на това предсказание, американският репортер Майкъл Дроснин се свързва с израелските математици и започва самостоятелно да изследва Библията.

През 1994 г. откриват закодирано името на тогавашния премиер на Израел Ицхак Рабин, пресечено с думите "Атентат", "Тел Авив", "5756 година" (което отговаря на 1995 - 1996 година от общоприетия календар), а малко по-късно откриват и името на атентатора - АМИР. Журналистът се свързва с приближени на израелския премиер и ги предупреждава за опасността. Самият премиер не приема тази информация твърде насериозно. На 4 ноември 1995 г. идва ужасяващото потвърждение на това предсказание. В Тел Авив премиерът Ицхак Рабин е застрелян от Йигал АМИР - 26 годишен ортодоксален еврейин.

Това е повратен момент от живота на журналиста Майкъл Дроснин, който казва, че до този момент се е съмнявал в истинността на библейския код. Сега пред него стои въпросът, кой е могъл преди 3000 години с такава точност да предвиди събития от нашето съвремие. Майкъл Дроснин систематизира изследванията и откритията си и през 1997 година издава книга, наречена "Библейски код". Книгата става световен бестселър.

Ето какво пише Дроснин, който не е религиозен и никога не е вярвал в съществуването на Бога. "Библейският код" доказва със сигурност едно нещо - че **"Съществува разум, многократно надхвърлящ човешките възможности, които е могъл да погледне хиляди години напред и да закодира бъдещи събития в Библията. Според директния текст на Библията това е БОГ"**.

В Кумранските свитъци са намерени всичките книги на Стария завет, такива каквито ги познаваме днес, с изключение на Книгата на Естир. Най-ценната находка е свитъкът на Исая. Ръкописът е дълъг седем метра и е почти непокътнат. Текстът е напълно идентичен с този, който познаваме днес. Именно този оригинален еврейски текст на Библията използват днес изследователите на Библейския код.

Разшифроването на Библейския код безспорно бе едно от най-интересните събития, което ме провокира много дълбоко. От доста години се занимавам с изследвания посредством моя "УЗЕ"- уред, замерващ енергията, и съм стигнал до много "закодирани" тайни. Четейки за тези пророчества и за хората, чиито имена са закодирани в тях, се осмелявам да си мисля, че никой не е застрахован от участие в някое пророчество, отговарящо за "неговата програма". На всеки един от нас е вградена "програма" в собствения му "хард диск" - осма чакра (топографски е на около три сантиметра над главата и е в постоянна връзка - онлайн, с главния компютър - Бог). Не ми е ясно дали точно Той се занимава с всеки човек или това правят неговите "програмисти", но е ясно, че има ръководители - "диспечери", за всеки един от нас и за нашите действия.

Представете си как се почувствах, когато за първи път ми се позволи да узная, още преди да е заплодена една крава, от какъв пол ще бъде телето, ако я заплодят! Малко по-късно с моя УЗЕ узнах, че бащата на мой приятел ще се прероди в негова дъщеря! Жена му зачена пет години, след като им бях "пророкувал", че ще роди момиченце. На третия ден след зачеването на това дете се обадох да им честитя, а приятелят ми още не знаеше, че жена му е бременна. Момиченцето се роди. На друг приятел казах, че внучката му ще я заченат в един двор. Той си помисли, че "изписването ми от болницата" е било много рано. След около три години същият този приятел ме покани, за да почерпи за новородено внуче, заченато във въпросния двор, където понастоящем в новопостроена жилищна сграда живее синът му.

Сега удивително лесно и бързо може да се направи замерване с УЗЕ и да се каже колко деца или внучета ще има определен човек. В "програмата" са закодирани с точност от 10 кв. см. от повърхността на земната повърхност зачеването на даден човек или неговият край.

Това го преживях, дали защото свикнах с информацията, не знам, но когато ми позволиха да "предсказвам" и бъдещи животи, тогава съмненията ми, че има програма не само за един живот, за едно прераждане, а за цикъл от няколко живота на Земята, напълно отпаднаха. Затова, че съм избран да правя такива "пророчества", мога само да благодаря на Него. Стана ми ясно, че моята програма е да правя такива пророчества, а програмата на другите е аз да им правя пророчества.

Много от "пророчествата", които съм направил с помощта на УЗЕ, са се сбъднали. Важно е, че програмата на все по-голям брой хора по земята започва да става достъпна. Не е много приятно да си мислиш, че нищо не може да промениш. Дори това, което си мислиш, че е твой избор, и то се оказва програмирано. Искане ни се да сме сами творци на живота си. И влакът прави много трудни и тежки преходи - пренася големи товари и хора на големи разстояния, като е в релси, а ние - в програми.

Можем да се успокояваме с мисълта, че тези предсказания са само за великите личности, дошли в това си прераждане с мисия, но, погледнато от друг ъгъл, дали убиецът на Ицхак Рабин също е велика личност? Би трябвало да сме сигурни според "Библейския код", че неговата мисия в това прераждане е да бъде убиец.

На стр. 16

ПРЕРАЖДАМЕ ЛИ СЕ?

От стр. 15

Появява се въпросът за действието и последствието - кармата. Дали Висшият Разум сам подготвя нашата карма? Означава ли това, че не ние си изработваме карма, както е писано в много писания от велики "карматолози"? Докъде се простира нашият *свободен* избор? В какви граници можем да правим *свободен* избор? Нашият избор не е ли в някакви релси, които не позволяват отклонение вляво или вдясно, а единствено напред и евентуално назад? Убийците също си имат своя програма. Както изглежда, не е ясно дали кармата е програма или програмата - карма. Ако програмата е карма, къде ни е изборът да чистим кармата си в този живот? Ако пък кармата е програма, къде ни е изборът да трупаме добра или лоша карма? Изглежда знае само ТОЙ и неговите диспечери.

Несъмнено изниква и въпросът: А къде е нашият избор? Въобще имаме ли ние свободен избор или свободният избор пак е програма, която ни е написана преди повече от 3000 години?

Какъв е бил свободният избор на убиеца на Ицхак Рабин? Кой го е накарал или заставил да убие точно този човек? Откъде е дошла идеята за убийството на Рабин? В чия карма е записано, че трябва да се осъществи това убийство? От преди колко века се знае това - точното име, точното място! Какъв Разум! Какво пресмятане на "диспечерите" преди повече от 3000 години, за да се срещнат на точната дата и на точното място? Как ли е изчислено, че по това време ще живее един ортодоксален 26-годишен еврей, който трябва да бъде нает от точните агитатори, които да го убедят да убие точно този човек на това място по това време? Дори предупреждението на Майкъл Дроснин не е успяло да попречи на това пророчество.

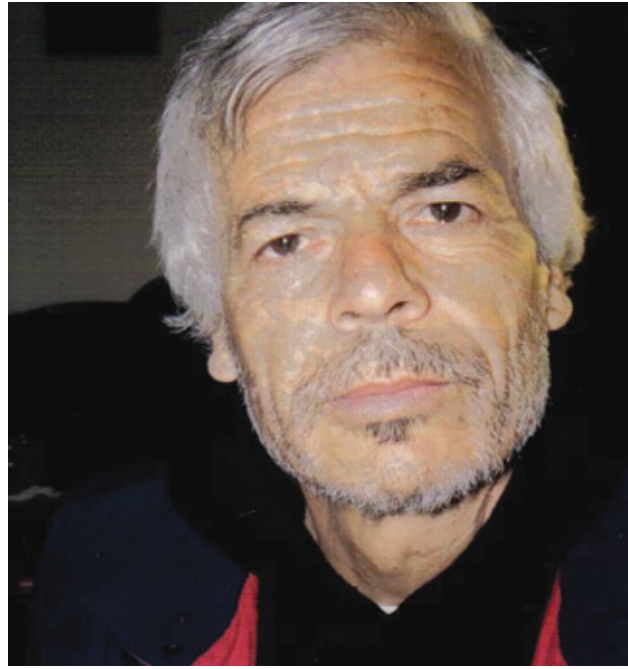
Ако приемем гледната точка на "карматолозите", ще кажем, че убиецът Амир трупаме негативна карма в този живот и ще трябва в следващите си животи да я чисти.

Ако погледнем кармата от гледна точка на Рабин, можем да кажем, че в този живот той изплаща карма от минал живот, когато евентуално я е натрупал.

Но какъв удивителен синхрон между "диспечерите" на единия и другия, никакви отклонения, нито на милиметър!

Кой може да каже кое е вярното и правилно гледище? Може би БОГ?

Ние, с **УЗЕ**, можем да определим точно къде ще свърши жизненият път на дадена личност, с точност до 10 кв. см. от повърхността на земята, както казах по-горе. Ако по този начин разчитаме Библейския код, това ще означава, че той е записан и в информационното поле на Земята, което пък се намира навсякъде около нас. Съчетавайки информацията, закодирана в клетките на организма на даден човек, с информационното поле на Земята, може да се получи повече информация за дадената личност. За да съм още по-точен, ще кажа, че информацията за човека не се намира в информационното поле на Земята, а в информационното поле на Вселената. Информацията, която носи човек, не е затворена в земната система. За всеки от нас има цикли от определен брой прераждания на Земята, след което отиваме или ни пращат на други планети, в други съзвездия и всичко това може да се прочете. Дори това не го пише в Библейския код. Мисля си, че читателят не е

Желязко Танев

подготвен да чуе цялата информация. Може би в друга статия, ако има интерес.

Стигнах до тези заключения, след като за начало изследвах няколко велики личности на Земята. Когато обаче започнах да изследвам и "по-обикновени" хора, разбрах, че има *закон за преражданията*. След това ми се даде да конструирам уред, с който мога да определя само миналия живот. Съмненията относно съществуването на закона за преражданията започнаха да отпадат. Не мога да твърдя кой е въвел дадения закон, но твърдя, че той действа и мога да го чета.

Например великият Айнщайн е "изпратен" на Земята само за един живот. Ако сметнем Хитлер за велика личност, имайки предвид делата му, то и той е бил "изпратен" за един живот на Земята. Великият Сталин също е бил "изпратен" за един живот. Да погледнем кармата им. Можем да кажем, че те са "програмирали" да преживеят подобни карми. А къде остава останалото човечество, живяло по това време, дали е имало записано в своята карма да преживее такава програма? Дали на всеки един човек, живял и умрял по това време, е било закодирано да участва в програмата на Хитлер и Сталин?

Ще спомена и за сегашната програма (код или карма) на нашите съвременни велики личности.

Малко отклонение от темата. Убеден съм, че любезният читател, ако не знае какво е кармична връзка или душа-близък, поне е чувал или чел някъде, че съществуват такива понятия. Нашите съвременници - американският президент Буш

и руският президент Путин са такива "души-близнаци". Такива души-близнаци вибрират с еднаква честота и си имат специфична вълна. Те са една субстанция на по-високо ниво. При това, за американския президент това е последен живот на Земята, докато руският президент ще има още едно прераждане на Земята. Ние, техните съвременници, дали сме свързани кармично с техните програми? Или техните програми са свързани по някакъв начин с нашите карми? Това със сигурност може да го каже само ТОЙ или неговите "диспечери", които се грижат за изпълнението на програмите на всеки един от нас.

Със сигурност имаме право на избор. Можем да дадем всичко най-добро от себе си в този живот, като правим това, което правим, да бъде най-доброто. Надявам се по този начин ще си изпълним програмата, за която сме планирани.

Явно ние не можем да отговорим на нито един въпрос, но можем да го осъзнаем като факт и да МУ благодарим, че ни е включил в програмите си. Това означава, че ТОЙ не ни е забравил.

1 Друнвало Мелхизедек, *Древната тайна на цветето на живота*, том 1, Аратрон, София, 2004.

Вече излезе на пазара десетата книга на издателската къща "Нова цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - **"ТЕОРИЯ НА ПРОСТРАНСТВОТО" - геометричното и физическото пространство през погледа на инж. Георги Иванов Кръстев.**

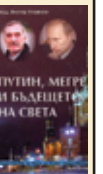
Може да поръчате книгата на телефона: 02/962 16 87, 088/869 33 59, както и на e-mail: rodimenie@abv.com

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар книгите на издателската къща "Нова цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия"

Книга 1 **"БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ"** от големия приятел на Владимир Мегре, известния писател Ефим Кушнер

Книга 2 **"ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА"** от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Мегиков

Книга 3 **"ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА"** от Станислав Спасов - доброволен сътрудник във вестник "Рогово именуе"

Книга 4 **"КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН"** от Никола Гигов - творец, посветил живота и творчеството си на Роговите

Книга 5 **"ЛИХВАТА - РАК НА ОБЩЕСТВОТО"** - статии на икономическа тематика, събрани от Владимир Богданов

Книга 6 **"ИКОНОМИКА И ВЛАСТ НА МИНАЛОТО И БЪДЕЩЕТО"** от Виктор Мегиков, председател на Академията за Роговите имена в Русия

Книга 7 **"ДУХОВНОТО ЛЕЧЕНИЕ И БЪЛГАРИТЕ"** - духовното извисяване на българцината през погледа на инж. Васил Канисков.

Книга 8 **"БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА"** от Борислав Иванов. Книгата разглежда говорещата азбука на прабългарите.

Книга 9 **"ВРЪЩАНЕ В РАЯ"** - от Ефим Кушнер - съмишленик на идеята за създаване на рогови имена в България.

Телефони за заявки: 02/962 16 87, 088/869 33 59 e-mail: rodimenie@abv.bg

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org

Проектант на главата и герба художник Христо Танев

ГЛАВЕН РЕДАКТОР
Атанас Панчев

Зам.-главен редактор
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:
Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Сергей Инджов
Адрес на редакцията:

1172 София
КВ. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" N1
Хотел "Диана 1"
тел.: 02/962-16-85
962-16-86, 962-16-87
e-mail: rodimenie@abv.bg

www.rodovo-imenie.org
ISSN-1312-7063
Издателска къща "Нова"

Цивилизация" ЕООД - София
НВБ Банка "Биохим" - АД,
Централно управление - София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBGSF

Отдел разпространение:
088/869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:
"Сладко солено XX век" ЕООД